

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VII — Nr. 7

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 ianuarie 1995

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
5.	1	Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994	21
★			
Convenție între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994	1	8.	22
5.	2—8	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 12 iulie 1994.....	22
Convenție între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital	2—8	Acord	22—25
5.	8	— Decret privind promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994	22—25
★			
6.	9	8.	25
— Decret pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994	8	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 12 iulie 1994	25
★			
6.	9—16	9.	25
— Lege privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Varșovia la 23 iunie 1994	9	— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 1 septembrie 1994	25
Acord	9—16	Acord	26—28
6.	17	— Decret privind promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Varșovia la 23 iunie 1994	26—28
★			
7.	18—21	9.	28
— Lege pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994	17	— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 1 septembrie 1994	28
★			
Acord	18—21	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
7.	18—21	6.	19
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor	18—21	— Ordin al ministrului transporturilor pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 308/1994 privind acordarea licențelor și a autorizațiilor agenților economici care își desfășoară activitatea în domeniul transporturilor	19

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 5.

CONVENȚIE**între Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria,

dorind să promoveze și să întărească relațiile economice prin încheierea unei convenții pentru evitarea dublei impunerii și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Persoane vizate**

Prezenta convenție se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2**Impozite vizate**

1. Prezenta convenție se va aplica impozitelor pe venit și pe capital, stabilite în numele fiecărui stat contractant sau al unităților sale administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezenta convenție sunt:

- a) În cazul României:
 - (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
 - (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
 - (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
 - (iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
 - (v) impozitul pe dividende (denumite în conturile lor în România).

- b) În cazul Bulgariei:
 - (i) impozitul pe veniturile totale;
 - (ii) impozitul pe profit;
 - (iii) impozitul pe dividende (denumite în conturile lor în Bulgaria).

4. Convenția se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestei convenții, în plus sau în locul impozitelor existente. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra oricăror modificări importante aduse în legislațiile lor fiscale într-o perioadă de timp rezonabilă, după efectuarea unor astfel de modificări.

ARTICOLUL 3**Definiții generale**

1. În sensul prezentei convenții, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

- a) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Bulgaria, după cum cere contextul;
- b) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și platoul continental și zona economică exclusivă, asupra cărora România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării pe fundul și subsolul acestor ape;
- c) termenul *Bulgaria* înseamnă Republica Bulgaria și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul și marea teritorială asupra cărora Republica Bulgaria își exercită suveranitatea, precum și platoul continental și zona economică exclusivă asupra cărora își exercită drepturi suverane și jurisdicția în concordanță cu dreptul internațional;
- d) termenul *impozit* înseamnă impozit român sau impozit bulgar, după cum cere contextul.

e) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

f) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

g) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

h) termenul *naționali* înseamnă orice persoană fizică având cetățenia fiecăruia dintre statele contractante și toate persoanele juridice, asocierile de persoane și orice altă entitate având statutul în conformitate cu legislația în vigoare în fiecare dintre statele contractante;

i) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

(i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;

(ii) în cazul Bulgariei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ce privește aplicarea acestei convenții de către un stat contractant, orice termen care nu este altfel definit în convenție va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației acestui stat cu privire la impozitele la care prezenta convenție se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentei convenții, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluia stat contractant, este supusă impunerii ca urmare a domiciliului sau rezidenței sale, a locului conducerii efective sau a oricărui alt criteriu de natură similară. Această expresie nu include o persoană care este supusă impozitării în acel stat numai pentru faptul că realizează venituri din surse aflate în acel stat ori are capital situat acolo.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) aceasta va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa; dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

b) dacă statul contractant, în care această persoană are centrul intereselor sale vitale, nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului în care locuiește în mod obișnuit;

c) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

d) dacă această persoană este național al ambelor state contractante sau al nici unuia dintre ele, autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema de comun acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află locul conducerii efective.

ARTICOLUL 5

Sediu permanent

1. În sensul prezentei convenții, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care întreprinderea își desfășoară în întregime sau în parte activitatea sa.

2. Expresia *sediu permanent* include îndeosebi:

a) un loc de conducere;

b) o sucursală;

c) un birou;

d) o uzină;

e) un atelier;

f) o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea:

a) un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație, sau activitățile de supraveghere în legătură cu acestea, dar numai când asemenea șantier, proiect sau activități durează o perioadă mai mare de 9 (nouă) luni, în orice perioadă de 12 luni;

b) furnizarea de servicii, inclusiv servicii de consultanță, de către o întreprindere a unui stat contractant prin angajații săi sau alt personal angajat de întreprindere în acest scop în celălalt stat contractant, cu condiția ca această activitate să dureze pentru același proiect sau un proiect conex, pentru o perioadă sau perioade care însumează mai mult de 6 (șase) luni în orice perioadă de 12 luni.

4. Independent de prevederile anterioare ale acestui articol, expresia *sediu permanent* va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziții temporare ocazionale, după închiderea târgului sau expoziției menționate;

e) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

f) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv în scopul desfășurării, pentru întreprindere, a oricărei alte activități cu caracter pregătit sau auxiliar;

g) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătit sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, o persoană care acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celuilalt stat contractant — alta decât un agent cu statut independent cărui a se aplică prevederile paragrafului 6 — va fi considerată a avea un sediu permanent în primul stat contractant menționat, dacă:

a) are, în primul stat menționat, împuternicirea de a negocia și încheia contracte pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi, sau

b) menține în primul stat menționat un stoc de produse și mărfuri, din care efectuează în mod regulat vânzări de produse sau mărfuri pentru sau în numele unei asemenea întreprinderi.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un stat contractant, numai prin faptul că aceasta exercită activitatea de afaceri în acel stat printr-un broker, agent comisionar general sau o altă persoană cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celuilalt stat contractant sau care exercită activitatea de afaceri în acel stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod) nu este suficient pentru a face ca o societate să aibă un sediu permanent în celălalt stat.

ARTICOLUL 6

Venitul din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv venitul din agricultură sau din exploatarea forestieră) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia va include, în orice caz, toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestieră, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare și rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietăți imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietăți imobiliare, utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7

Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte dintre ele care este atribuibilă aceluși sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluși sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărui sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile ce pot fi dovedite ca fiind efectuate pentru scopurile urmărite de acest sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul în care se află situat sediul permanent sau în altă parte.

Aceste prevederi vor fi aplicabile sub rezerva restricțiilor prevăzute de legislația internă.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi totuși aceea prin care rezultatul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul că acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive legitime și suficiente de a procedea altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentei convenții, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval se află la bordul unei nave sau vapor, atunci acesta se va considera a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau vaporului sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

3. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la exploatarea în comun sau la o agenție internațională de transporturi, precum și asupra dobânzilor aferente fondurilor legate numai de exploatarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere.

4. Profiturile obținute din exploatarea vapoarelor în transport pe ape interioare vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află sediul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant, și

fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate, în relațiile lor financiare sau comerciale, prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în consecință.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând aceluși stat și impune, în consecință, profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impozitării în acel celălalt stat și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat contractant poate proceda la modificarea corespunzătoare a sumei impozitului stabilit asupra acelor profituri. La efectuarea unor astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții și autoritățile competente ale statelor contractante pot să se consulte reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unei persoane rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și, potrivit legislației aceluși stat, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 10% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul este o societate (sau o asociație de persoane);

care deține direct cel puțin 25% din capitalul societății plătoare de dividende;

b) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă venituri provenind din acțiuni sau alte drepturi, care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte părți sociale, care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare de dividende.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant, în care societatea plătoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende în legătură cu care dividendele sunt plătite este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui celălalt stat sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situată în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite, reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dobânzi pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat contractant dar, dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2 al acestui articol, dobânzile provenind dintr-un stat contractant vor fi scutite de impozit în acel stat, dacă sunt obținute și deținute efectiv de guvernul celui alt stat contractant, de o unitate administrativ-teritorială a acestuia sau de orice agenție sau unitate bancară sau instituție a acelui guvern sau a unității administrativ-teritoriale, ori dacă creanțele unui rezident al celui alt stat contractant sunt garantate, asigurate sau finanțate direct ori indirect de o instituție financiară aparținând în întregime guvernului celui alt stat contractant, cu condiția ca împrumutul sau creanța care dă naștere la asemenea dobânzi să nu fie pe bază comercială.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol, înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice natură însoțite sau nu de garanții ipotecare sau de o clauză de participare la profiturile debitorului, și în special veniturile din efecte publice, titluri de creanță sau obligațiuni, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, titluri de creanță sau obligațiuni. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu sunt considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau desfășoară în acel celălalt stat con-

tractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat contractant, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și o altă persoană, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz partea excedentară a plăților va rămâne impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat.

2. Totuși aceste redevențe pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor impozitul astfel stabilit nu va depăși 15% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe*, folosit în prezentul articol, înseamnă plăți, de orice natură, permise pentru folosirea sau concesiunea oricărui drept de autor asupra unei opere literare artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori cablu sau prin oricare mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului, orice patent, marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 nu se vor aplica dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sun efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 14, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv al redevențelor, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau

informația pentru care sunt plătite depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă, potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentei convenții.

ARTICOLUL 13 Câștiguri din capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6, situată în celălalt stat contractant pot fi impuse în statul contractant în care este situată această proprietate.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant pentru exercitarea unei profesii independente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga întreprindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatarei acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 14 Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat contractant, dacă nu dispune în mod obișnuit, în celălalt stat contractant, de o bază fixă pentru exercitarea activităților sale. Dacă dispune de o astfel de bază fixă, veniturile pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai partea care este atribuibilă acelei baze fixe.

2. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 15 Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 16, 18, 19, 20 și 21, salariile și alte remunerații similare obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant, remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1, remunerațiile obținute de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, și

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care angajează și care nu este rezidentă a celui alt stat contractant; și

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, vapor, aeronave, vehicul feroviar și rutier, exploatare în trafic internațional, vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 16 Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 17 Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 14 și 15, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile în legătură cu activitățile personale desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv nu revin artistului de spectacol sau sportivului ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 14 și 15, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2, veniturile obținute din activități desfășurate în cadrul schimburilor culturale, stabilite prin acorduri culturale încheiate între cele două state contractante, vor fi scutite reciproc de impozit, doar dacă aceste activități sunt finanțate de guvernul unui stat contractant, iar activitățile nu sunt exercitate în scopul de a obține profituri.

ARTICOLUL 18 Pensii

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 19, pensiile și alte remunerații similare plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, pensiile și alte plăți similare făcute în cadrul legislației referitoare la asigurările sociale a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 19 Funcții publice

1. a) Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant sau unități, vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant și persoana fizică este rezidentă a celui stat contractant, și

(i) este un național al celui stat contractant; sau
(ii) nu a devenit rezidentă a celui stat contractant, numai în scopul prestatării serviciilor.

2. a) Orice pensii plătite de, sau din fonduri create de un stat contractant, sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate acelei stat contractant sau unități, sunt impozabile numai în acel stat contractant.

b) Totuși aceste pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă persoana fizică este rezidentă și național al celui stat contractant.

3. Prevederile art. 15, 16 și 18 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru serviciile prestate în legătură cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 20

Studentii și practicanții

1. Un student sau un practicant care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un stat contractant rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale va fi scutit de impozit în primul stat contractant pentru o perioadă de 7 (șapte) ani de studii sau pregătire pentru următoarele sume primite în scopul întreținerii, educării sau pregătirii:

a) sume primite din surse aflate în afara acestui stat contractant, în scopul întreținerii, educării, cercetării sau pregătirii;

b) donații, burse sau alte plăți făcute de guvern sau de organizații științifice, educaționale, culturale sau de alte organizații nonprofit.

ARTICOLUL 21

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică, care este sau a fost rezidentă a unui stat contractant, imediat înainte de sosirea sa în celălalt stat contractant și care, la invitația unei universități, colegiu, școală sau altă instituție educațională similară, nonprofit, care sunt recunoscute de guvernul celui celălalt stat contractant și care este prezentă în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă care nu depășește 2 (doi) ani de la data primei sale sosiri în acel celălalt stat contractant, numai în scopul de a preda sau a cerceta, sau pentru ambele, la astfel de instituții educaționale, va fi scutită de impozit în acel celălalt stat contractant pentru remunerația primită pentru predare sau cercetare.

2. Prevederile paragrafului 1 ale acestui articol nu se aplică veniturilor din cercetare, dacă asemenea cercetare nu este întreprinsă în interes public, ci în interesul obținerii unui câștig în folosul unei anumite persoane sau al unui grup de persoane.

ARTICOLUL 22

Alte venituri

1. Elementele de venit al unui rezident al unui stat contractant care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentei convenții vor fi impozabile numai în statul contractant din care provin.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo sau exercită în acel celălalt stat profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și deși proprietatea în legătură cu care venitul este plătit este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 și 14, după caz.

ARTICOLUL 23

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, poate fi impus în statul contractant în care sunt situate aceste proprietăți.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent al unei întreprinderi sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe utilizate pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

3. Capitalul reprezentat de nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere, exploatate în trafic internațional, și proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital ale unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 24

Eliminarea dublei impuneri

1. Când un rezident al unui stat contractant realizează venit sau deține capital, care, potrivit prevederilor acestei convenții, este impozabil în celălalt stat contractant, atunci primul stat contractant menționat va scuti de impozit acest venit sau capital — cu excepția veniturilor menționate la paragraful 2 — dar ia în considerare, pentru determinarea cotei de impozit, venitul total obținut, cota de impozit rezultată aplicându-se numai asupra venitului rămas.

2. Când un rezident al unui stat contractant realizează elemente de venit, care, potrivit prevederilor art. 10, 11 și 12, pot fi impuse în celălalt stat contractant, atunci primul stat contractant menționat va acorda ca deducere din impozitul pe venitul celui rezident o sumă egală cu impozitul plătit în celălalt stat contractant. Totuși această deducere nu va putea depăși cea parte a impozitului, calculată înainte de deducere, care este atribuibilă unor asemenea elemente de venit.

ARTICOLUL 25

Nediscriinarea

1. Naționali unui stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărată decât impozitarea sau obligația la care sunt sau pot fi supuși naționali celui alt stat contractant aflați în aceeași situație, mai ales în ce privește rezidența. Independent de prevederile art. 1, prevederile acestui paragraf se vor aplica, de asemenea, și persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant, nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile, în celălalt stat contractant, decât impunerea stabilită întreprinderilor celui celălalt stat care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celui alt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil ori responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, ale paragrafului 7 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12, dobânzile, redevențele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celui alt stat contractant se vor deduce, în scopul determinării profiturilor impozabile ale unei asemenea întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat contractant menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celui alt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate față de un rezident al primului stat contractant menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat, în mod direct sau indirect, de unul sau mai mulți rezidenți ai celui alt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat nici unei impuneri sau nici unei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligația legată de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale celui prim stat contractant menționat.

ARTICOLUL 26

Procedura amiabilă

1. Când o persoană consideră că, datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru ea o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentei convenții, ea poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este sau, dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 25, aceluia stat contractant al cărui național este.

Cazul trebuie prezentat în 3 (trei) ani de la prima notifiere a acțiunii din care rezultă că impunerea este contrară prevederilor convenției.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celui alt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu convenția. Orice înțelegere realizată va fi aplicată indiferent de perioada de prescripție prevăzută în legislația internă a statelor contractante.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve pe calea înțelegerii amiabile orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestei convenții. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impuneri în cazurile neprevăzute de convenție.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a se ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 27

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentei convenții sau ale legislației interne ale statelor contractante privitoare la impozitele vizate de convenție, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor convenției. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile art. 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret, în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne ale aceluia stat contractant, și va fi dezvăluită numai persoanelor sau autorităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul convenției. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau în deciziile judiciare.

2. Prevederile paragrafului 1 nu vor impune în nici un caz unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a celui sau a celui alt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a celui sau a celui alt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 28

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentei convenții nu vor afecta privilegiile fiscale de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 29

Intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție va fi ratificată în ambele state contractante și instrumentele de ratificare vor fi schimbate cât mai curând posibil.

2. Convenția va intra în vigoare după schimbul instrumentelor de ratificare și prevederile sale se vor aplica:

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă la venitul realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care convenția a intrat în vigoare.

3. În relațiile reciproce dintre România și Republica Bulgaria, aplicarea Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la impozitele pe venitul și pe capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și a Convenției multilaterale pentru evitarea dublei impuneri cu privire la venitul și capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978, va înceta să aibă efect începând din prima zi de aplicare a prezentei convenții.

ARTICOLUL 30

Denunțarea

1. Prezenta convenție va rămâne în vigoare o perioadă nedeterminată.

2. Fiecare dintre statele contractante poate să rețină celui alt stat contractant, pe canale diplomatice, o notă de denunțare scrisă la sau înainte de a 30-a zi a lunii iunie a fiecărui an calendaristic, începând din al 5-lea an următor celui în care convenția a intrat în vigoare.

În această situație prezenta convenție va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitul reținut prin stopaj la sursă la venitul realizat, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și pe capital realizate, la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezenta convenție.

Făcută în dublu exemplar la București, la 1 iunie 1994, în limbile română, bulgară și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul României,

Florin Georgescu,

Ministru de Stat, Ministrul Finanțelor

Pentru Guvernul Republicii Bulgaria,

Stoian Alexandrov,

Ministru de Stat

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind ratificarea Convenției dintre
Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria
pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale
cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată
la București la 1 iunie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Convenției dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Bulgaria pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnată la București la 1 iunie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 5.

★

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit
și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Varșovia
la 23 iunie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și protocolul anexat, semnate la Varșovia la 23 iunie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

A C O R D

**Între Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri
și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital**

Guvernul României și Guvernul Republicii Polone,
dorind să promoveze și să întărească relațiile lor economice,
au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1

Persoane vizate

Prezentul acord se va aplica persoanelor care sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

ARTICOLUL 2

Impozite vizate

1. Prezentul acord se va aplica impozitelor pe venit și pe capital stabilite în numele unui stat contractant, al autorităților sale locale ori al unităților administrativ-teritoriale, indiferent de modul în care sunt percepute.

2. Vor fi considerate impozite pe venit și pe capital toate impozitele stabilite pe venitul total, pe capitalul total sau pe elementele de venit sau de capital, inclusiv impozitele pe câștigurile provenite din înstrăinarea proprietății mobiliare sau imobiliare, precum și impozitele asupra creșterii capitalului.

3. Impozitele existente asupra cărora se va aplica prezentul acord sunt îndeosebi:

a) În România:

- (i) impozitul pe veniturile realizate de persoanele fizice;
- (ii) impozitul pe profiturile persoanelor juridice;
- (iii) impozitul pe salarii și alte remunerații similare;
- (iv) impozitul pe veniturile realizate din activități agricole;
- (v) impozitul pe dividende,
(denumite în continuare *impozit român*).

b) În Polonia:

- (i) impozitul pe venitul persoanelor fizice;
- (ii) impozitul pe venitul corporațiilor,
(denumite în continuare *impozit polonez*).

4. Acordul se va aplica, de asemenea, oricăror impozite identice sau în esență similare, care sunt stabilite după data semnării acestui acord, în plus, sau în locul impozitelor existente. La sfârșitul fiecărui an, autoritățile competente ale statelor contractante se vor informa reciproc asupra modificărilor care au fost făcute în legislațiile lor fiscale.

ARTICOLUL 3

Definiții generale

1. În sensul prezentului acord, în măsura în care contextul nu cere o interpretare diferită:

a) termenul *România* înseamnă România și, folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul României, inclusiv marea sa teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția, în concordanță cu propria sa legislație și cu dreptul internațional cu privire la explorarea și exploatarea resurselor naturale, biologice și minerale, aflate în apele mării, pe fundul și subsolul acestor ape;

b) termenul *Polonia*, când este folosit în sens geografic, înseamnă teritoriul Republicii Polone, inclusiv orice zonă dincolo de apele sale teritoriale, asupra căreia, în conformitate cu legislația Poloniei și cu legislația internațională, Polonia își poate exercita drepturile sale suverane în legătură cu fundul mării, subsolul și resursele sale naturale;

c) expresiile *un stat contractant* și *celălalt stat contractant* înseamnă România sau Polonia, după cum cere contextul;

d) termenul *național* înseamnă toate persoanele fizice având cetățenia unui stat contractant și toate persoanele juridice, asocierile de persoane și asociațiile având statutul, în conformitate cu legislația în vigoare într-un stat contractant.

e) termenul *persoană* include o persoană fizică, o societate sau orice altă asociere de persoane;

f) expresiile *întreprindere a unui stat contractant* și *întreprindere a celuilalt stat contractant* înseamnă, după caz, o întreprindere exploatată de un rezident al unui stat contractant și o întreprindere exploatată de un rezident al celuilalt stat contractant;

g) termenul *societate* înseamnă orice persoană juridică sau orice altă entitate care este considerată ca o persoană juridică în scopul impozitării;

h) expresia *bază fixă* înseamnă un loc permanent în care sunt exercitate activități profesionale;

i) expresia *transport internațional* înseamnă orice transport efectuat cu o navă, vapor, aeronavă, vehicul feroviar sau rutier, exploatate de o întreprindere care are locul conducerii efective într-un stat contractant, cu excepția cazului când asemenea transport este efectuat numai între locuri situate în celălalt stat contractant;

j) expresia *autoritate competentă* înseamnă:

- (i) în cazul României, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat;
- (ii) în cazul Poloniei, ministrul finanțelor sau reprezentantul său autorizat.

2. În ceea ce privește aplicarea acestui acord de un stat contractant, orice termen care nu este definit în acord va avea, dacă contextul nu cere o interpretare diferită, înțelesul pe care îl are în cadrul legislației aceluși stat contractant cu privire la impozitele la care prezentul acord se aplică.

ARTICOLUL 4

Rezident

1. În sensul prezentului acord, expresia *rezident al unui stat contractant* înseamnă orice persoană care, potrivit legislației aceluși stat contractant, este supusă impunerii ca urmare a domiciliului său, rezidenței sale, locului de conducere sau oricărui alt criteriu de natură similară; dar această expresie nu include o persoană care este supusă impunerii în acel stat contractant numai pentru faptul că realizează venituri sau câștiguri din capital din surse aflate în acel stat contractant.

2. Când, în conformitate cu prevederile paragrafului 1 al acestui articol, o persoană fizică este rezidentă a ambelor state contractante, atunci statutul său va fi determinat după cum urmează:

a) această persoană va fi considerată rezidentă a statului contractant în care are o locuință permanentă la dispoziția sa;

b) dacă dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în ambele state contractante, această persoană va fi considerată rezidentă a statului contractant cu care legăturile sale personale și economice sunt mai strânse (centrul intereselor vitale);

c) dacă statul contractant în care această persoană are centrul intereselor sale vitale nu poate fi determinat sau dacă ea nu dispune de o locuință permanentă la dispoziția sa în nici unul dintre statele contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care locuiește în mod obișnuit;

d) dacă această persoană locuiește în mod obișnuit în ambele state contractante sau în nici unul dintre ele, ea va fi considerată rezidentă a statului contractant al cărui național este;

e) dacă statutul de rezident nu poate fi determinat conform subparagrafelor a) — d), autoritățile competente ale statelor contractante vor rezolva problema cu privire la acord.

3. Când, potrivit prevederilor paragrafului 1 al acestui articol, o persoană, alta decât o persoană fizică, este rezidentă a ambelor state contractante, atunci ea va fi considerată rezidentă a statului contractant în care se află locul conducerii sale efective. În cazul dubiilor de interpretare, autoritățile competente ale statelor contractante vor soluționa problema de comun acord.

ARTICOLUL 5 Sediu permanent

1. În sensul prezentului acord, expresia *sediu permanent* înseamnă un loc fix de afaceri prin care este desfășurată în întregime sau în parte activitatea unei întreprinderi.

2. Expresia *sediu permanent* va include îndeosebi:

- un loc de conducere;
- o sucursală;
- un birou;
- o uzină;
- un atelier;
- o mină, un puț petrolier sau de gaze, o carieră sau orice alt loc de extracție a resurselor naturale.

3. Expresia *sediu permanent* cuprinde, de asemenea, un șantier de construcții, un proiect de construcție, montaj sau instalație, sau activități de supraveghere sau consultanță desfășurate în legătură cu acestea, dar numai când un asemenea șantier, proiect sau activități continuă pentru o perioadă mai mare de 9 (nouă) luni.

4. Independent de prevederile paragrafelor 1, 2 și 3 ale acestui articol, expresia *sediu permanent* va fi considerată că nu include:

a) folosirea de instalații, exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii;

b) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii exclusiv în scopul depozitării, expunerii sau livrării;

c) menținerea unui stoc de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, exclusiv în scopul prelucrării de către o altă întreprindere;

d) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scopul cumpărării de produse sau mărfuri sau colectării de informații pentru întreprindere;

e) menținerea unui loc fix de afaceri exclusiv în scop de reclamă, furnizare de informații, cercetare științifică sau activități similare, care au caracter pregătitor sau auxiliar pentru întreprindere;

f) vânzarea de produse sau mărfuri aparținând întreprinderii, expuse în cadrul unui târg sau expoziție temporară ocazională, după închiderea târgului sau expoziției menționate;

g) menținerea unui loc fix de afaceri, exclusiv pentru orice combinație de activități menționate în subparagrafele a)–f), cu condiția ca întreaga activitate a locului fix de afaceri ce rezultă din această combinație să aibă un caracter pregătitor sau auxiliar.

5. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, când o persoană, alta decât un agent cu statut independent, căruia i se aplică prevederile paragrafului 6 — acționează într-un stat contractant în numele unei întreprinderi a celui alt stat contractant, acea întreprindere va fi considerată că are un sediu permanent în primul stat contractant menționat dacă această persoană are, și exercită în mod obișnuit în acel stat contractant, împuternicirea de a încheia contracte în numele întreprinderii, în afară de cazul când activitățile acestei persoane sunt limitate la cumpărarea de produse sau mărfuri.

6. O întreprindere nu va fi considerată că are un sediu permanent într-un stat contractant numai pentru faptul că această întreprindere desfășură activitatea de afaceri în acel stat contractant printr-un broker, agent comisionar general sau orice alt agent cu statut independent, cu condiția ca aceste persoane să acționeze în cadrul activității lor obișnuite.

7. Faptul că o societate care este rezidentă a unui stat contractant controlează sau este controlată de o societate care este rezidentă a celui alt stat contractant sau care desfășoară activitate de afaceri în acel celălalt stat contractant (printr-un sediu permanent sau în alt mod), nu este suficient pentru a face una dintre aceste societăți un sediu permanent al celeilalte.

ARTICOLUL 6 Venituri din proprietăți imobiliare

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din proprietăți imobiliare (inclusiv veniturile din agricultură sau din exploatarea forestiere) situate în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Expresia *proprietăți imobiliare* are înțelesul care este atribuit de legislația statului contractant în care proprietățile în cauză sunt situate. Expresia va include în orice caz toate accesoriile proprietății imobiliare, inventarul viu și echipamentul utilizat în agricultură și exploatarea forestiere, drepturile asupra cărora se aplică prevederile dreptului comun cu privire la proprietatea funciară, clădiri, uzufructul proprietăților imobiliare și drepturile la rente variabile sau fixe pentru exploatarea sau concesionarea exploatarea zăcămintelor minerale, izvoarelor și a altor resurse naturale; navele, vapoarele, aeronavele, vehiculele feroviare sau rutiere nu vor fi considerate proprietăți imobiliare.

3. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se aplică veniturilor obținute din exploatarea directă, din închirierea sau din folosirea în orice altă formă a proprietății imobiliare.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 3 ale acestui articol se vor aplica, de asemenea, veniturilor provenind din proprietățile imobiliare ale unei întreprinderi și veniturilor din proprietățile imobiliare utilizate pentru exercitarea unei profesii independente.

ARTICOLUL 7 Profiturile întreprinderii

1. Profiturile unei întreprinderi a unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când întreprinderea exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo. Dacă întreprinderea exercită activitate de afaceri în acest mod, profiturile întreprinderii pot fi impuse în celălalt stat contractant, dar numai acea parte din ele care este atribuibilă aceluia sediu permanent.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 3 al acestui articol, când o întreprindere a unui stat contractant exercită activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, atunci se atribuie în fiecare stat contractant, aceluia sediu permanent, profiturile pe care le-ar fi putut realiza, dacă ar fi constituit o întreprindere distinctă și separată, exercitând activități identice sau similare în condiții identice sau similare și tratând cu toată independența cu întreprinderea al cărei sediu permanent este.

3. La determinarea profiturilor unui sediu permanent vor fi admise la scădere cheltuielile efectuate pentru scopurile acestui sediu permanent, inclusiv cheltuielile de conducere și cheltuielile generale de administrare efectuate, indiferent de faptul că s-au efectuat în statul contractant în care se află situat sediul permanent sau în altă parte. Totuși aceste deduceri vor fi aplicabile conform prevederilor specifice ale legislației fiscale a statului contractant în care este situat sediul permanent.

4. În măsura în care într-un stat contractant se obișnuiește ca profitul care se atribuie unui sediu permanent să fie determinat prin repartizarea profitului total al întreprinderii în diversele sale părți componente, nici o prevedere a paragrafului 2 nu va împiedica acel stat contractant să determine profitul impozabil în conformitate cu repartizarea uzuală; metoda de repartizare adoptată va fi aceea care produce rezultatul

mul va fi în concordanță cu principiile enunțate în prezentul articol.

5. Nici un profit nu se va atribui unui sediu permanent numai pentru faptul ca acest sediu permanent cumpără produse sau mărfuri pentru întreprindere.

6. În vederea aplicării prevederilor paragrafelor precedente, profitul care se atribuie unui sediu permanent va fi determinat în fiecare an prin aceeași metodă, în afară de cazul când există motive temeinice și suficiente de a proceda altfel.

7. Când profiturile includ elemente de venit care sunt tratate separat în alte articole ale prezentului acord, atunci prevederile acelor articole nu vor fi afectate de prevederile prezentului articol.

ARTICOLUL 8

Transporturi internaționale

1. Profiturile obținute din exploatarea în trafic internațional a navelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare și rutiere vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

2. Profiturile obținute din exploatarea vapoarelor angajate în transportul pe căi navigabile interioare vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

3. Dacă locul conducerii efective a unei întreprinderi de transport naval sau a unei întreprinderi de transport pe căi navigabile interioare este situat la bordul unei nave sau vapor, atunci acesta se va considera a fi situat în statul contractant în care se află portul de înregistrare a navei sau vaporului sau, dacă nu există un astfel de port, în statul contractant în care este rezident cel care exploatează nava sau vaporul.

4. Prevederile paragrafului 1 al acestui articol se vor aplica, de asemenea, profiturilor obținute din participarea la un pool, la o exploatare în comun sau la o agenție internațională de transporturi.

ARTICOLUL 9

Întreprinderi asociate

1. Când:

a) o întreprindere a unui stat contractant participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a celui alt stat contractant; sau

b) aceleași persoane participă, direct sau indirect, la conducerea, controlul sau la capitalul unei întreprinderi a unui stat contractant și a unei întreprinderi a celui alt stat contractant și, fie într-un caz, fie în celălalt, cele două întreprinderi sunt legate în relațiile lor financiare sau comerciale prin condiții acceptate sau impuse, care diferă de acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci profiturile, care, fără aceste condiții, ar fi fost obținute de una dintre întreprinderi, dar nu au putut fi obținute în fapt datorită acestor condiții, pot fi incluse în profiturile acelei întreprinderi și impuse în mod corespunzător.

2. Când un stat contractant include în profiturile unei întreprinderi aparținând acelu stat contractant și impune în mod corespunzător profiturile asupra cărora o întreprindere a celui alt stat contractant a fost supusă impunerii în acel celălalt stat contractant și profiturile astfel incluse sunt profituri care ar fi revenit întreprinderii primului stat contractant menționat, dacă condițiile stabilite între cele două întreprinderi ar fi fost acelea care ar fi fost stabilite între întreprinderi independente, atunci acel celălalt stat contractant va modifica corespunzător suma impozitului stabilit acolo asupra acelor profituri. La determinarea unei astfel de modificări se va ține seama de celelalte prevederi ale prezentului acord și, dacă este necesar, autoritățile competente ale statelor contractante se vor consulta reciproc.

ARTICOLUL 10

Dividende

1. Dividendele plătite de o societate care este rezidentă a unui stat contractant unei persoane rezidentă a celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste dividende pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant în care este rezidentă societatea plătitoare de dividende și potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dividendelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși:

a) 5% din suma brută a dividendelor, dacă beneficiarul efectiv este o societate (alta decât o asociație de persoane) care deține direct cel puțin 25% din capitalul societății plătitoare de dividende;

b) 15% din suma brută a dividendelor, în toate celelalte cazuri.

Prezentul paragraf nu va afecta impunerea societății în ceea ce privește profiturile din care se plătesc dividendele.

3. Termenul *dividende* folosit în acest articol înseamnă veniturile provenind din acțiuni sau alte drepturi care nu sunt titluri de creanță, din participarea la profituri, precum și veniturile din alte drepturi care sunt supuse aceluiași regim de impunere ca veniturile din acțiuni, de către legislația fiscală a statului contractant în care este rezidentă societatea distribuitoare a dividendelor.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dividendelor, fiind rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant în care societatea plătitoare de dividende este rezidentă, printr-un sediu permanent situat acolo sau desfășoară în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 15 ale acestui acord, după caz.

5. Când o societate rezidentă a unui stat contractant realizează profituri sau venituri din celălalt stat contractant, acel celălalt stat contractant nu poate percepe nici un impozit asupra dividendelor plătite de acea societate, cu excepția cazului când asemenea dividende sunt plătite unui rezident al celui alt stat contractant sau când deținerea drepturilor generatoare de dividende, în legătură cu care dividendele sunt plătite, este efectiv legată de un sediu permanent sau bază fixă situate în acel celălalt stat contractant, nici să supună profiturile nedistribuite ale societății unui impozit asupra profiturilor nedistribuite ale societății, chiar dacă dividendele plătite sau profiturile nedistribuite reprezintă în întregime sau în parte profituri sau venituri provenind din acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 11

Dobânzi

1. Dobânzile provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celui alt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși dobânzile la care se referă paragraful 1 al acestui articol pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelu stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al dobânzilor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a dobânzilor.

3. Independent de prevederile paragrafului 2, dobânzile provenind dintr-un stat contractant și realizate de guvernul celui alt stat contractant, inclusiv autoritățile locale și unitățile administrativ-teritoriale ale acestuia, de banca centrală sau orice instituții financiare controlate de acel guvern, sau dobânzile realizate la creditele garantate de acel guvern vor fi scutite de impozit în primul stat contractant menționat.

4. Termenul *dobânzi*, astfel cum este folosit în prezentul articol înseamnă veniturile din titluri de creanță de orice

natură, însoțite sau nu de garanții ipotecare sau un drept de participare la profiturile debitorului și în special veniturile din efecte publice, obligațiuni sau titluri de creanță, inclusiv primele și premiile legate de asemenea efecte, obligațiuni sau titluri de creanță. Penalitățile pentru plata cu întârziere nu vor fi considerate dobânzi în sensul prezentului articol.

5. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al dobânzilor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin dobânzile, printr-un sediu permanent situat acolo, sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar creanța în legătură cu care sunt plătite dobânzile este efectiv legată de o asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 15 ale acestui acord, după caz.

6. Dobânzile se consideră că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși când plătitorul dobânzilor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă în legătură cu care a fost contractată creanța generatoare de dobânzi și aceste dobânzi se suportă de acel sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste dobânzi vor fi considerate că provin din statul contractant în care sunt situate sediul permanent sau baza fixă.

7. Când, datorită relațiilor speciale existente între debitor și creditor sau între ambii și alte persoane, suma dobânzilor, ținând seama de creanța pentru care sunt plătite, depășește suma care s-ar fi convenit între debitor și creditor în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 12

Redevențe

1. Redevențele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși redevențele la care se referă paragraful 1 al acestui articol pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al redevențelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a redevențelor.

3. Termenul *redevențe* folosit în prezentul articol înseamnă plăți de orice natură primite pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice drept de autor asupra unei opere literare, artistice sau științifice, inclusiv asupra filmelor de cinematograf și filmelor sau benzilor folosite pentru emisiunile de radio sau televiziune, transmisiilor prin satelit ori cablu sau prin oricare mijloace electronice folosite pentru emisiunile destinate publicului; sau orice patent sau marcă de comerț, desen sau model, plan, formulă secretă sau procedeu de fabricație sau pentru utilizarea sau dreptul de a utiliza orice echipament industrial, comercial sau științific, sau pentru informații referitoare la experiența în domeniul industrial, comercial sau științific.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al redevențelor, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant din care provin redevențele, printr-un sediu permanent situat acolo sau prestează în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo, iar dreptul sau proprietatea pentru care se plătesc redevențele sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 15 ale acestui acord, după caz.

5. Redevențele vor fi considerate că provin dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat contractant, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși când plătitorul redevențelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant,

are într-un stat contractant un sediu permanent sau o bază fixă de care este legată obligația de a plăti redevențele, și aceste redevențe sunt suportate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă, atunci aceste redevențe vor fi considerate că provin din statul contractant în care este situat sediul permanent sau baza fixă.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și alte persoane, suma redevențelor, având în vedere utilizarea, dreptul sau informația pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului acord se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 13

Comisioane

1. Comisioanele provenind dintr-un stat contractant și plătite unui rezident al celuilalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Totuși aceste comisioane pot fi, de asemenea, impuse în statul contractant din care provin, potrivit legislației acelui stat contractant, dar dacă primitorul este beneficiarul efectiv al comisioanelor, impozitul astfel stabilit nu va depăși 10% din suma brută a comisioanelor.

3. Termenul *comisioane* folosit în prezentul articol înseamnă plățile făcute către un broker, agent comisionar general sau oricărei alte persoane asimilate unui broker sau agent de către legislația fiscală a statului contractant din care provine o astfel de plată.

4. Prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol nu se vor aplica, dacă beneficiarul efectiv al comisioanelor, fiind rezident al unui stat contractant, are în celălalt stat contractant din care provin comisioanele un sediu permanent de care este efectiv legată activitatea generatoare de comisioane. În această situație se vor aplica prevederile art. 7.

5. Comisioanele vor fi considerate ca provenind dintr-un stat contractant, când plătitorul este însuși acel stat contractant, o autoritate locală, o unitate administrativ-teritorială sau un rezident al acelui stat contractant. Totuși, când plătitorul comisioanelor, fie că este sau nu rezident al unui stat contractant, are într-un stat contractant un sediu permanent de care sunt legate activitățile care generează obligația de plată și aceste comisioane se suportă de sediul permanent, atunci aceste comisioane vor fi considerate ca provenind din statul contractant în care este situat sediul permanent.

6. Când, datorită relațiilor speciale existente între plătitorul și beneficiarul efectiv sau între ambii și alte persoane, suma comisioanelor, ținând seama de serviciile pentru care sunt plătite, depășește suma care ar fi fost convenită între plătitor și beneficiarul efectiv, în lipsa unor astfel de relații, prevederile prezentului articol se vor aplica numai la această ultimă sumă menționată. În acest caz, partea excedentară a plăților va fi impozabilă potrivit legislației fiecărui stat contractant, ținând seama de celelalte prevederi ale prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Câștiguri din capital

1. Câștigurile realizate de un rezident al unui stat contractant din înstrăinarea proprietății imobiliare, astfel cum este definită la art. 6, situată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Câștigurile provenind din înstrăinarea proprietății mobiliare, făcând parte din activul unui sediu permanent, pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau a proprietății mobiliare ținând de o bază fixă de care dispune un rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, pentru excedentul unui profit inde-

pendente, inclusiv câștigurile provenind din înstrăinarea unui asemenea sediu permanent (singur sau cu întreaga între-prindere) sau a acelei baze fixe, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

3. Câștigurile provenind din înstrăinarea navelor, vapoarelor, aeronavelor, vehiculelor feroviare sau rutiere exploatare în trafic internațional sau a proprietății mobiliare necesare exploatării acestor mijloace de transport vor fi impozabile numai în statul contractant în care este situat locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Câștigurile provenind din înstrăinarea oricărei proprietăți, alta decât cea la care se face referire în paragrafele 1, 2 și 3 ale acestui articol, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident cel care înstrăinează.

ARTICOLUL 15

Profesii independente

1. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent vor fi impozabile numai în acel stat contractant. Cu excepția celor prevăzute la paragraful 2 al acestui articol, aceste venituri vor fi scutite de impozit în celălalt stat contractant.

2. Veniturile realizate de un rezident al unui stat contractant din exercitarea unei profesii independente sau a altor activități cu caracter independent în celălalt stat contractant pot fi impuse în acel celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade ce depășesc în total 183 de zile într-un an calendaristic, indiferent dacă acel rezident menține sau nu o bază fixă în acel celălalt stat contractant.

3. Expresia *profesii independente* cuprinde în special activitățile independente de ordin științific, literar, artistic, educativ sau pedagogic, precum și exercitarea independentă a profesiilor de medic, avocat, inginer, arhitect, dentist și contabil.

ARTICOLUL 16

Profesii dependente

1. Sub rezerva prevederilor art. 17, 19, 20 și 21 ale acestui acord, salariile și alte remunerații similare realizate de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată vor fi impozabile numai în acel stat contractant, în afară de cazul când activitatea salariată este exercitată în celălalt stat contractant. Dacă activitatea salariată este astfel exercitată remunerațiile primite pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Independent de prevederile paragrafului 1 al acestui articol, remunerațiile realizate de un rezident al unui stat contractant pentru o activitate salariată exercitată în celălalt stat contractant vor fi impozabile numai în primul stat contractant menționat, dacă:

a) beneficiarul este prezent în celălalt stat contractant pentru o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile în anul calendaristic considerat;

b) remunerațiile sunt plătite de o persoană sau în numele unei persoane care nu este rezidentă a celui alt stat contractant;

c) remunerațiile nu sunt suportate de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care cel care angajează le are în celălalt stat contractant.

3. Independent de prevederile precedente ale acestui articol, remunerațiile pe care un rezident al unui stat contractant le primește pentru o activitate salariată exercitată la bordul unei nave, aeronave, vehicul feroviar sau rutier, exploatare în trafic internațional sau la bordul unui vapor angajat în transportul pe căi navigabile interioare, pot fi impuse în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

ARTICOLUL 17

Remunerațiile membrilor consiliului de administrație

Remunerațiile și alte plăți similare primite de un rezident al unui stat contractant, în calitate sa de membru al consiliului de administrație al unei societăți care este rezidentă a celui alt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

ARTICOLUL 18

Artiști și sportivi

1. Independent de prevederile art. 15 și 16 ale acestui acord, veniturile obținute de un rezident al unui stat contractant, în calitate de artist de spectacol, cum sunt artiștii de teatru, de film, de radio sau televiziune ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitatea lor personală desfășurată în celălalt stat contractant, pot fi impuse în acel celălalt stat contractant.

2. Când veniturile, în legătură cu activitățile personale, desfășurate de un artist de spectacol sau un sportiv, nu revin artistului de spectacol sau sportivului, ci unei alte persoane, acele venituri, independent de prevederile art. 7, 15 și 16 ale acestui acord, pot fi impuse în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacol sau ale sportivului.

3. Independent de prevederile paragrafelor 1 și 2 ale acestui articol, veniturile menționate în acest articol vor fi scutite de impozit în statul contractant în care sunt exercitate activitățile artistului de spectacole sau sportivului, cu condiția ca aceste activități să fie suportate într-o mare măsură din fondurile publice ale celui stat contractant sau ale celui alt stat contractant, ori activitățile să fie exercitate în cadrul unui acord cultural sau aranjament încheiat între guvernele celor două state contractante.

ARTICOLUL 19

Pensii

Sub rezerva prevederilor paragrafului 2 al art. 20, pensiile și alte remunerații similare, plătite unui rezident al unui stat contractant pentru munca salariată desfășurată în trecut, vor fi impozabile numai în statul contractant în care este rezident primitorul pensiei.

ARTICOLUL 20

Funcții publice

1. Remunerațiile, altele decât pensiile, plătite de un stat contractant sau o autoritate locală ori o unitate administrativ-teritorială a acestuia unei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant, autorității locale sau unității administrativ-teritoriale a acestuia, vor fi impozabile numai în acel stat contractant. Totuși astfel de remunerații vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă serviciile sunt prestate în acel stat contractant și primitorul este un rezident al celui celălalt stat contractant; și:

a) este un național al celui stat contractant; sau

b) nu a devenit un rezident al celui stat contractant numai în scopul prestării serviciilor.

2. Orice pensii plătite de, sau din fonduri create de, un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia, oricărei persoane fizice pentru serviciile prestate celui stat contractant sau autorității locale ori unității administrativ-teritoriale a acestuia sunt impozabile numai în acel stat contractant.

3. Orice pensii vor fi impozabile numai în celălalt stat contractant, dacă primitorul este un național și un rezident al celui stat contractant.

3. Prevederile art. 16, 17 și 19 se vor aplica remunerațiilor și pensiilor plătite pentru servicii prestate în legătură

cu o activitate de afaceri desfășurată de un stat contractant sau de o autoritate locală ori de o unitate administrativ-teritorială a acestuia.

ARTICOLUL 21

Studenti și practicanți

Sumele pe care le primește pentru întreținerea, educația sau pregătirea sa un student, un stagiar sau un practicant care este sau a fost imediat înainte de sosirea sa într-un stat contractant, rezident al celui alt stat contractant și care este prezent în primul stat contractant menționat numai în scopul educării sau pregătirii sale vor fi scutite de impozit în primul stat contractant pentru o perioadă ce nu va depăși 6 ani, cu condiția ca astfel de sume să provină din surse aflate în afara aceluia stat contractant.

ARTICOLUL 22

Profesori și cercetători

1. O persoană fizică ce vizitează un stat contractant în scopul de a preda sau de a efectua cercetări științifice la o universitate, colegiu sau altă instituție educațională sau de cercetare științifică, oficial recunoscută în acel stat contractant și care este sau a fost, imediat înaintea acestei vizite, un rezident al celui alt stat contractant, va fi scutită de impozit în primul stat contractant menționat pentru remunerația primită pentru astfel de predare sau de cercetare, pentru o perioadă care să nu depășească 2 ani, următorii primei sale vizite efectuate în acel scop.

2. Prevederile paragrafului 1 ale acestui articol nu se vor aplica veniturilor din cercetare științifică, dacă această cercetare nu este întreprinsă în interes public ci, în primul rând, în profitul personal al unei anumite persoane sau grup de persoane.

ARTICOLUL 23

Alte venituri

1. Elementele de venit ale unui rezident al unui stat contractant care nu sunt tratate la articolele precedente ale prezentului acord vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

2. Prevederile paragrafului 1 nu se vor aplica asupra veniturilor, altele decât veniturile provenind din proprietățile imobiliare, așa cum sunt definite în paragraful 2 al art. 6, dacă primitorul unor astfel de venituri, fiind un rezident al unui stat contractant, desfășoară activitate de afaceri în celălalt stat contractant printr-un sediu permanent situat acolo, sau exercită în acel celălalt stat contractant profesii independente printr-o bază fixă situată acolo și dreptul sau proprietatea în legătură cu care venitul este plătit sunt efectiv legate de un asemenea sediu permanent sau bază fixă. În această situație se vor aplica prevederile art. 7 sau 15, după caz.

ARTICOLUL 24

Impunerea capitalului

1. Capitalul reprezentat de proprietăți imobiliare, astfel cum sunt definite la art. 6, deținut de un rezident al unui stat contractant și care sunt situate în celălalt stat contractant, poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

2. Capitalul reprezentat de proprietăți mobiliare făcând parte din activul unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant sau de proprietăți mobiliare aparținând unei baze fixe ce se află la dispoziția unui rezident al unui stat contractant în celălalt stat contractant, pentru exercitarea unei profesii independente, poate fi impus în acel celălalt stat contractant.

3. Capitalul reprezentat de nave, aeronave, vehicule feroviare și rutiere ce operează în transport internațional și de vapori ce operează în transportul pe apele interioare, și

proprietățile mobiliare ținând de exploatarea unor asemenea nave, vapoare, aeronave, vehicule feroviare și rutiere va fi impozabil numai în statul contractant în care se află locul conducerii efective a întreprinderii.

4. Toate celelalte elemente de capital al unui rezident al unui stat contractant vor fi impozabile numai în acel stat contractant.

ARTICOLUL 25

Eliminarea dublei impuneri

1. În cazul unui rezident al României, dubla impunere va fi evitată, după cum urmează:

a) Impozitele plătite de un rezident al României pentru venitul sau capitalul impozabil în Polonia, potrivit prevederilor acestui acord, vor fi deduse din impozitele datorate în România, potrivit legislației fiscale române.

b) Această deducere nu va depăși totuși cea parte a impozitului pe venit sau a impozitului pe capital, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, atribuită celui venit sau capital care poate fi impus în Polonia.

2. În cazul unui rezident al Poloniei, dubla impunere va fi evitată, după cum urmează:

a) Când un rezident al Poloniei realizează venit sau deține capital, care, potrivit prevederilor acestui acord, pot fi impuse în România, Polonia va scuti de impozit acest venit sau capital, ținând seama de prevederile subparagrafului b). Polonia poate, la calculul nivelului impozitului pe venitul sau pe capitalul rămas acestui rezident, să aplice cota de impozit care ar fi fost aplicabilă, dacă venitul scutit de impozit nu ar fi fost astfel scutit.

b) Când un rezident al Poloniei realizează elemente de venit care, potrivit prevederilor art. 10, 11, 12 și 13 pot fi impuse în România, Polonia va acorda ca o deducere de impozit pe venitul aceluia rezident o sumă egală cu impozitul pe venit, plătit în România. Această deducere nu va depăși totuși cea parte a impozitului, astfel cum a fost calculat înainte ca deducerea să fie acordată, care este atribuită elementelor de venit realizate din România.

ARTICOLUL 26

Nediscriinarea

1. Naționali unu stat contractant nu vor fi supuși în celălalt stat contractant la nici o impozitare sau obligație legată de aceasta, diferită sau mai împovărătoare decât impozitarea sau obligația legată de aceasta la care sunt sau pot fi supuși naționali celuilalt stat contractant, aflați în aceeași situație. Prevederile va fi, de asemenea, aplicabilă, independent de prevederile art. 1, persoanelor care nu sunt rezidente ale unuia sau ale ambelor state contractante.

2. Impunerea unui sediu permanent pe care o întreprindere a unui stat contractant îl are în celălalt stat contractant nu va fi stabilită în condiții mai puțin favorabile în acel celălalt stat contractant decât impunerea stabilită întreprinderilor aceluia celălalt stat contractant care desfășoară aceleași activități. Această prevedere nu va fi interpretată ca obligând un stat contractant să acorde rezidenților celuilalt stat contractant nici o deducere personală, înlesnire sau reducere în ce privește impunerea, pe considerente privind statutul civil și responsabilitățile familiale pe care le acordă rezidenților săi.

3. Cu excepția cazului când se aplică prevederile art. 9, paragrafuli 1 și 2 al art. 11 sau ale paragrafului 6 al art. 12 și 13 ale acestui acord, dobânzile, redevențele, comisioanele și alte plăți făcute de o întreprindere a unui stat contractant unui rezident al celuilalt stat contractant se vor deduce în scopul determinării profitului impozabil al unei asemenea

întreprinderi, în aceleași condiții ca și cum ar fi fost plătite unui rezident al primului stat menționat. În mod similar, orice datorii ale unei întreprinderi a unui stat contractant față de un rezident al celuilalt stat contractant vor fi deductibile, în vederea determinării capitalului impozabil al acestei întreprinderi, în aceleași condiții ca și când ar fi fost contractate cu un rezident al primului stat contractant menționat.

4. Întreprinderile unui stat contractant, al căror capital este integral sau parțial deținut sau controlat în mod direct sau indirect de unul sau mai mulți rezidenți ai celuilalt stat contractant, nu vor fi supuse în primul stat contractant menționat niciunei impunerii sau niciunei obligații legate de aceasta, care să fie diferită sau mai împovărătoare decât impunerea și obligațiile legate de aceasta, la care sunt sau pot fi supuse alte întreprinderi similare ale aceluși prim stat contractant menționat.

5. Prevederile prezentului articol, independent de prevederile art. 2, se vor aplica impozitelor de orice fel și natură.

ARTICOLUL 27

Procedura amiabilă

1. Când un rezident al unui stat contractant consideră că datorită măsurilor luate de unul sau de ambele state contractante, rezultă sau va rezulta pentru el o impozitare care nu este conformă cu prevederile prezentului acord, el poate, indiferent de căile de atac prevăzute de legislația internă a acestor state contractante, să supună cazul său autorității competente a statului contractant al cărui rezident este, sau dacă situația sa se încadrează în prevederile paragrafului 1 al art. 26, aceluși stat contractant al cărui național este. Cazul trebuie prezentat în 3 ani de la prima notificare a acțiunii din care rezultă că impunerea nu este în concordanță cu prevederile acordului.

2. Autoritatea competentă se va strădui, dacă reclamația îi pare întemeiată și dacă ea însăși nu este în măsură să ajungă la o soluționare corespunzătoare, să rezolve cazul pe calea unei înțelegeri amiabile cu autoritatea competentă a celuilalt stat contractant, în vederea evitării unei impozitări care nu este în conformitate cu acordul.

3. Autoritățile competente ale statelor contractante se vor strădui să rezolve, pe calea înțelegerii amiabile, orice dificultăți sau dubii rezultate ca urmare a interpretării sau aplicării acestui acord. De asemenea, se pot consulta reciproc pentru eliminarea dublei impunerii în cazurile neprevăzute de acord.

4. Autoritățile competente ale statelor contractante pot comunica direct între ele, în scopul realizării unei înțelegeri, în sensul paragrafelor precedente. Când, pentru a ajunge la o înțelegere, apare necesar un schimb oral de opinii, un atare schimb poate avea loc prin intermediul unei comisii formate din reprezentanți ai autorităților competente ale statelor contractante.

ARTICOLUL 28

Schimb de informații

1. Autoritățile competente ale statelor contractante vor face schimb de informații necesare aplicării prevederilor prezentului acord sau ale legislației interne ale statelor contractante, privitoare la impozitele vizate de acord, în măsura în care impozitarea la care se referă nu este contrară prevederilor acordului. Schimbul de informații nu este limitat de prevederile articolului 1. Orice informație obținută de un stat contractant va fi tratată ca secret în același mod ca și informația obținută conform prevederilor legislației interne ale aceluși stat contractant și nu va fi dezvăluită numai persoanelor sau auto-

rităților (inclusiv la instanțe judecătorești și organe administrative) însărcinate cu stabilirea sau încasarea, aplicarea sau urmărirea, sau soluționarea contestațiilor cu privire la impozitele care fac obiectul acordului. Asemenea persoane sau autorități vor folosi informația numai în aceste scopuri. Acestea pot dezvălui informația în procedurile judecătorești sau deciziile judiciare. Informația primită va fi tratată ca secretă, la solicitarea statului contractant care dă informația respectivă.

2. Prevederile paragrafului 1 al acestui acord nu vor impune în nici un caz autorității competente a unui stat contractant obligația:

a) de a lua măsuri administrative contrare propriei legislații și practicii administrative a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

b) de a furniza informații care nu pot fi obținute pe baza legislației proprii sau în cadrul practicii administrative normale a aceluși sau a celuilalt stat contractant;

c) de a furniza informații care ar dezvălui un secret de afaceri, industrial, comercial sau profesional, un procedeu de fabricație sau informații a căror divulgare ar fi contrară ordinii publice.

ARTICOLUL 29

Agenți diplomatici și funcționari consulari

Prevederile prezentului acord nu vor afecta privilegiile de care beneficiază agenții diplomatici sau funcționarii consulari în virtutea regulilor generale ale dreptului internațional sau a prevederilor unor acorduri speciale.

ARTICOLUL 30

Intrarea în vigoare

1. Statele contractante își vor notifica reciproc faptul că au fost îndeplinite cerințele constituționale pentru intrarea în vigoare a acestui acord.

2. Acordul va intra în vigoare în a 60-a zi după data ultimei notificări la care se referă paragraful 1 și prevederile acestuia se vor aplica:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la suma veniturilor obținute la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care acordul a intrat în vigoare; și

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și impozite pe capital, acelor impozite datorate pentru fiecare an fiscal începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care acordul a intrat în vigoare.

3. În relațiile bilaterale dintre România și Republica Polonă, aplicarea Convenției multilaterale de evitare a dublei impunerii cu privire la impozitele pe venitul și pe capitalul persoanelor fizice, semnată la Miskolc la 27 mai 1977, și a Convenției multilaterale privind evitarea dublei impunerii cu privire la impozitele pe venitul și pe capitalul persoanelor juridice, semnată la Ulan-Bator la 19 mai 1978, va înceta să aibă efect din prima zi de aplicare a acestui acord.

ARTICOLUL 31

Denunțarea

1. Prezentul acord va rămâne în vigoare până la denunțarea lui de către un stat contractant. Fiecare dintre statele contractante poate să denunțe acest acord prin canale diplomatice prin remiterea unei note de denunțare cu cel puțin 6 luni înainte de sfârșitul oricărui an calendaristic următor perioadei de 5 ani socotită de la data la care acordul a intrat în vigoare. În acest caz, acordul va înceta să aibă efect:

a) în ce privește impozitele reținute prin stopaj la sursă, la suma veniturilor obținute la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calendaristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare;

b) în ce privește celelalte impozite pe venit și impozite pe capital, acelor impozite datorate pentru fiecare an fiscal, începând la sau după prima zi a lunii ianuarie a anului calen-

daristic imediat următor anului în care a fost remisă nota de denunțare.

Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor, au semnat prezentul acord.

Făcut în dublu exemplar la Varșovia, la 23 iunie 1994, în limbile română, polonă și engleză, toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul României,
Teodor Viorel Meleşcanu,
ministru de stat, ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Republicii Polone,
Andrej Olechowski,
ministru afacerilor externe

PROTOCOL

la Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital

La semnarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital, semnatarii de mai jos, autorizați în bună și cuvenită formă de către guvernele lor respective, au convenit după cum urmează:

Atât timp cât Polonia nu introduce în legislația internă reținerii la sursă a comisioanelor plătite nerezidenților, prevederile paragrafului 2 al art. 13 nu se vor aplica și

comisioanele sunt impozabile numai în țara de rezidență a beneficiarului efectiv al comisioanelor.

Acest protocol va face parte integrantă din acordul menționat mai sus. Drept care, subsemnații, autorizați în bună și cuvenită formă, au semnat prezentul protocol.

Făcut în două exemplare la Varșovia, la 23 iunie 1994, în limbile română, polonă și engleză toate textele fiind egal autentice. În caz de divergențe în interpretare, textul englez va prevala.

Pentru Guvernul României,
Teodor Viorel Meleşcanu,
ministru de stat, ministrul afacerilor externe

Pentru Guvernul Republicii Polone,
Andrej Olechowski,
ministru afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Varșovia la 23 iunie 1994

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea privind ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Polone pentru evitarea dublei impuneri și prevenirea evaziunii fiscale cu privire la impozitele pe venit și pe capital și a protocolului anexat, semnate la Varșovia la 23 iunie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 6.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea
și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prov. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 7.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea
și protejarea reciprocă a investițiilor**

P R E A M B U L

Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei, denumite în continuare *părțile contractante*, dorind să creeze condiții favorabile pentru investiții în ambele state și să intensifice cooperarea între întreprinderile particulare din ambele state în vederea stimulării utilizării productive a resurselor, recunoscând că un tratament just și echitabil al investițiilor, pe bază de reciprocitate, va servi acestui scop, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul acestui acord:

(1) Termenul *investiție* va desemna orice fel de activ investit în conformitate cu legile și reglementările țării gazdă, incluzând, în special, dar nu exclusiv:

- (i) acțiuni, părți sociale sau orice altă formă de participare la societăți înregistrate pe teritoriul unei părți contractante;
- (ii) venituri reinvestite, creanțe sau alte drepturi în legătură cu servicii având o valoare economică;
- (iii) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și

vilegii, garanții și orice alte drepturi similare definite în conformitate cu legislația părții contractante pe al cărei teritoriu este situată proprietatea respectivă;

- (iv) drepturi de proprietate industrială și intelectuală, tehnologii, mărci comerciale, know-how și orice alte drepturi similare;
- (v) concesiuni economice conferite prin lege sau prin contract, inclusiv concesiunile privind resursele naturale.

Orice modificare a formei în care activele sunt investite

(2) Termenul *venituri* desemnează sumele produse de o investiție și include, în special dar nu exclusiv, profituri, dobânzi, majorări de capital, dividende, redevențe sau taxe.

Acestor sume și, în caz de reinvestire, sumelor obținute prin reinvestire, li se va acorda aceeași protecție ca și investiției.

(3) Termenul *investitor* înseamnă:

Cu privire la România:

a) orice persoană fizică având cetățenia română, în conformitate cu Constituția României;

b) orice persoană juridică constituită pe baza legislației române, având sediul în România și dreptul de a efectua investiții;

Cu privire la Danemarca:

a) persoane fizice având statutul de naționali, în conformitate cu legislația sa;

b) orice entitate constituită și recunoscută ca persoană juridică, de către legislația sa, cum ar fi corporațiile, firmele, asociațiile, instituțiile financiare pentru dezvoltare, fundațiile sau entități similare, indiferent dacă răspunderea lor este limitată sau dacă activitatea lor este direcționată spre profit.

(4) Termenul *teritoriu* înseamnă, în legătură cu fiecare parte contractantă, teritoriul aflat sub suveranitatea sa și zonele marine și subarime asupra cărora partea contractantă își exercită, în conformitate cu dreptul internațional, suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția.

ARTICOLUL 2

Promovarea investițiilor

(1) Fiecare parte contractantă va admite investițiile investitorilor celeilalte părți contractante, în conformitate cu legislația sa, și va promova aceste investiții incluzând, pe cât posibil, facilitarea înființării de birouri de reprezentare.

(2) Investitorilor fiecărei părți contractante li se va permite să angajeze personal de conducere și tehnic, la alegere, indiferent de naționalitate, în măsura permisă de legile și reglementările părții contractante pe al cărei teritoriu s-a efectuat investiția, pe baza legilor și reglementărilor referitoare la intrarea și șederea străinilor.

ARTICOLUL 3

Protejarea investițiilor

(1) Investițiilor investitorilor fiecărei părți contractante, precum și mărfurilor în baza unui acord de leasing li se va acorda, permanent, un tratament just și echitabil și se vor bucura de protecție și securitate deplină pe teritoriul celeilalte părți contractante. Niciuna dintre părțile contractante nu va împiedica în nici un fel, prin măsuri nerezonabile sau discriminatorii, conducerea, întreținerea, utilizarea, fructificarea sau dispunerea de investiții, pe teritoriul său, de către investitorii celeilalte părți contractante. Fiecare parte contractantă va respecta orice obligație pe care și-a asumat-o în legătură cu investițiile investitorilor celeilalte părți contractante.

(2) Niciuna dintre părțile contractante, pe teritoriul său, nu va supune investițiile efectuate de către investitori ai celeilalte părți contractante sau veniturile provenite din aceste investiții la un tratament mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă investițiilor sau veniturilor propriilor săi investitorilor și veniturilor propriilor săi investitori.

darde este mai avantajos din punct de vedere al investitorului).

(3) Niciuna dintre părțile contractante nu va supune pe investitorii celeilalte părți contractante, pe teritoriul său, în ceea ce privește conducerea, întreținerea, utilizarea, fructificarea sau dispunerea de investițiile lor sau de venituri la un tratament mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă propriilor săi investitori sau investitorilor oricărui stat terț (oricare dintre aceste standarde este mai favorabil din punct de vedere al investitorului).

ARTICOLUL 4

Excepții

(1) Prevederile acestui acord privind acordarea tratamentului nu mai puțin favorabil decât cel acordat investitorilor oricărei părți contractante sau oricărui stat terț nu vor fi interpretate astfel încât să oblige o parte contractantă să extindă asupra investitorilor celeilalte părți contractante dreptul de a beneficia de orice tratament, preferință sau privilegiu rezultând din:

a) orice uniune vamală existentă sau viitoare, zonă de comerț liber, organizație economică regională sau acord internațional similar, la care orice parte contractantă este sau poate deveni parte; sau

b) orice acord internațional sau aranjament care se referă în întregime sau în principal la impozitare sau orice legislație internă referindu-se în totalitate sau în principal la impozitare.

2. Prevederile art. 7, secțiunea 1, ale acestui acord nu vor prejudicia dreptul fiecărei părți contractante de a lua măsuri de protecție în legătură cu mișcările de capital, cu condiția ca aceste măsuri să fie luate în conformitate cu acordurile multilaterale la care fiecare parte contractantă este sau poate deveni parte.

ARTICOLUL 5

Expropriere și despăgubire

Investițiile investitorilor oricărei părți contractante nu vor fi naționalizate, expropriate sau supuse unor măsuri având efect echivalent cu naționalizarea sau exproprierea (denumite în continuare *expropriere*) pe teritoriul celeilalte părți contractante, decât în interes public, în legătură cu necesitățile interne ale părții care expropriează, pe bază de nediscriminare și contra unei despăgubiri prompte, adecvate și efective. Această despăgubire va corespunde valorii de piață a investiției expropriate imediat înainte ca exproprierea sau exproprierea iminentă să fie cunoscute în mod public, va fi acordată fără întârziere și va include dobânda Libor până la data plății, va fi realizabilă efectiv în valută convertibilă și va fi liber transferabilă. Investitorul afectat va avea dreptul la o examinare promptă a cazului său și a evaluării, în conformitate cu principiile prevăzute în acest paragraf, printr-o procedură legală, pe teritoriul părții contractante care efectuează exproprierea.

ARTICOLUL 6

Despăgubirea pentru pierderi

Investitorilor unei părți contractante ale căror investiții de pe teritoriul celeilalte părți contractante suferă pierderi datorate exproprierii sau altor măsuri de expropriere, vor fi despăgubite în conformitate cu principiile prevăzute în acest paragraf.

necesitate națională, revoltei, insurecției, răscoalei, li se va acorda de către cea din urmă parte contractantă, în ceea ce privește restituirile, compensațiile, despăgubirile sau altă soluționare, un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă propriilor investitori sau investitorilor oricărui stat terț (oricare dintre aceste standarde este mai favorabil din punct de vedere al investitorului). Plățile rezultate în baza prevederilor acestui articol vor fi liber transferabile, se vor efectua fără întârziere și vor include dobânda Libor până la data plății și vor fi realizabile efectiv în valută convertibilă.

ARTICOLUL 7

Repatrierea și transferul capitalului și veniturilor

(1) Fiecare parte contractantă va permite transferul fără întârziere nejustificată al:

- capitalului investit sau sumelor rezultate din lichidarea totală sau parțială sau înstrăinarea investiției;
- veniturilor realizate;
- plăților efectuate pentru rambursarea creditelor pentru investiții și a dobânzilor datorate;
- unei părți aprobate din câștigurile persoanelor expatriate cărora li se permite să lucreze în cadrul unei investiții efectuate pe teritoriul celeilalte părți contractante.

(2) Transferurile valutare conform art. 5, 6 și paragrafului (1) al acestui articol vor fi efectuate în valuta convertibilă în care a fost realizată investiția sau în orice valută convertibilă, dacă s-a convenit astfel de către investitor, la cursul de schimb în vigoare la data transferului.

ARTICOLUL 8

Subrogare

Dacă o parte contractantă sau agenția desemnată de aceasta efectuează o plată către propriii săi investitori, în baza unei garanții pe care a acordat-o în legătură cu o investiție de pe teritoriul celeilalte părți contractante, atunci ultima parte contractantă va recunoaște:

- transmiterea conform legii sau în urma unei tranzacții legale în această țară, a oricărui drept sau pretenție, de către investitor către prima parte contractantă sau către agenția desemnată de aceasta, precum și
- că ultima parte contractantă sau agenția desemnată de aceasta este îndreptățită, în virtutea subrogării, să exercite drepturile și să susțină pretențiile aceluși investitor și să-și asume obligațiile legate de investiție.

ARTICOLUL 9

Diferende între o parte contractantă și un investitor

(1) Orice diferend care poate surveni între un investitor al unei părți contractante și cealaltă parte contractantă, în legătură cu o investiție de pe teritoriul acestei din urmă părți contractante, va constitui subiect de negociere între părțile la diferend.

(2) Dacă orice diferend între un investitor al unei părți contractante și cealaltă parte contractantă continuă să existe după o perioadă de trei luni, investitorul va fi îndreptățit să supună cazul, la alegerea sa:

- instanței judecătorești competente a părții contractante pe teritoriul căreia s-a realizat investiția; sau

b) Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendurilor Relative la Investiții, având în vedere preve-

derile aplicabile ale Convenției pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, deschisă spre semnare la Washington D.C. la 18 martie 1965; sau

c) unui arbitru sau tribunal arbitral internațional ad-hoc, constituit pe baza Regulilor de arbitraj ale Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional.

Părțile la diferend pot conveni, în scris, să modifice aceste reguli. Hotărârile arbitrale vor fi definitive și obligatorii pentru ambele părți la diferend.

ARTICOLUL 10

Diferende între părțile contractante

(1) Diferendele între părțile contractante privind interpretarea și aplicarea acestui acord vor fi soluționate, pe cât posibil, prin negocieri între părțile contractante.

(2) Dacă un astfel de diferend nu poate fi reglementat în trei luni de la începerea negocierilor, el va fi supus unui tribunal arbitral, la cererea oricărei părți contractante.

(3) Acest tribunal arbitral va fi constituit, pentru fiecare caz în parte, în felul următor:

În trei luni de la primirea cererii de arbitraj, fiecare parte contractantă va desemna un membru al tribunalului. Acești doi membri vor alege apoi un național al unui stat terț, care, cu aprobarea părților contractante, va fi numit președinte al tribunalului. Președintele va fi numit în trei luni de la data numirii celorlalți doi membri.

(4) Dacă în oricare dintre perioadele specificate numirile necesare nu au fost făcute, oricare parte contractantă poate, în absența oricărui alt acord, să-l invite pe președintele Curții Internaționale de Justiție să facă desemnările necesare. Dacă președintele este național al oricărei părți contractante sau dacă este împiedicat în alt fel să îndeplinească funcția respectivă, vicepreședintele va fi invitat să facă numirile necesare. Dacă vicepreședintele este național al oricărei părți contractante sau dacă și el este împiedicat să îndeplinească funcția respectivă, membrul Curții Internaționale de Justiție, următorul în funcție, care nu este național al unei părți contractante, va fi invitat să facă numirile necesare.

(5) Tribunalul arbitral va aplica prevederile acestui acord, ale altor acorduri încheiate între părțile contractante și standardele procedurale cerute de dreptul internațional. Tribunalul va lua hotărârile cu majoritate de voturi. Aceste hotărâri vor fi definitive și obligatorii pentru ambele părți contractante. Tribunalul arbitral își va stabili propria procedură.

(6) Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile propriului membru în tribunal și ale reprezentării sale în procedurile arbitrale. Cheltuielile președintelui și restul cheltuielilor vor fi suportate în părți egale de către părțile contractante.

ARTICOLUL 11

Amendamente

La momentul intrării în vigoare a acestui acord sau în orice moment ulterior, prevederile acestui acord pot fi amendate în modul convenit între părțile contractante. Aceste amendamente vor intra în vigoare când părțile contractante și-au notificat reciproc îndeplinirea cerințelor constituționale pentru intrarea în vigoare.

ARTICOLUL 12

Consultări

Fiecare parte contractantă poate propune celeilalte părți contractante să se consulte în legătură cu orice problemă privind aplicarea prezentului acord. Aceste consultări vor avea loc, la propunerea uneia dintre părțile contractante, la locul și la data convenite pe canale diplomatice.

ARTICOLUL 13

Aplicabilitatea acestui acord

Prevederile acestui acord se vor aplica, de asemenea, și investițiilor efectuate de către investitori ai unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, înaintea intrării în vigoare a acestui acord. Totuși prevederile acordului nu se vor aplica niciunui diferend care a survenit înaintea intrării în vigoare a acestui acord.

ARTICOLUL 14

Extinderea teritorială

În baza art. 1, prezentul acord nu se va aplica Insulelor Feroe și Groenlandei.

Prevederile acestui acord pot fi extinse pentru Insulele Feroe și Groenlanda dacă s-a convenit astfel între părțile contractante, printr-un schimb de note.

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

Acest acord va intra în vigoare la 30 de zile după data la care părțile contractante și-au notificat reciproc faptul că

Pentru Guvernul României,
Teodor Viorel Meleşcanu,
ministrul afacerilor externe

cerințele constituționale pentru intrarea în vigoare a acestui acord au fost îndeplinite.

La această dată, acest acord înlocuiește acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Regatului Danemarcei, din 12 noiembrie 1980, care încetează să mai fie în vigoare.

ARTICOLUL 16

Durata și expirarea

(1) Acest acord va rămâne în vigoare pentru o perioadă de zece ani și va continua să rămână în vigoare dacă, după expirarea perioadei inițiale de zece ani, oricare dintre părțile contractante nu va notifica în scris celeilalte părți contractante intenția sa de a denunța acest acord. Notificarea denunțării va deveni efectivă la un an după ce a fost primită de către cealaltă parte contractantă.

(2) În ceea ce privește investițiile efectuate înaintea datei când notificarea denunțării acestui acord a devenit efectivă, prevederile art. 1—15 vor rămâne în vigoare pentru o nouă perioadă de zece ani de la acea dată.

Drept pentru care, subsemnații, pe deplin autorizați de către guvernele lor respective, au semnat acest acord.

Încheiat în două exemplare la Copenhaga, la 14 iunie 1994, în limbile română, daneză și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În cazul unor divergențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul Regatului Danemarcei,
Niels Helveg Petersen,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Danemarcei privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la Copenhaga la 14 iunie 1994 și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 7.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Populare Chineze
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la București la 12 iulie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 12 iulie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI

prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 8.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor**

Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze (denumite în continuare *părți contractante*), intenționând să creeze condiții favorabile pentru investițiile investitorilor unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, recunoscând că încurajarea, promovarea și protejarea acestor investiții va favoriza stimularea inițiativei în afaceri a investitorilor și va spori prosperitatea în ambele state, dorind să intensifice cooperarea economică a ambelor state pe baza egalității și beneficiului reciproc, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul acestui acord:

1. Termenul *investiție* desemnează orice fel de activ investit de către investitorii unei părți contractante, în conformitate cu legile și reglementările celeilalte părți contractante, pe teritoriul celei din urmă, și include în special, dar nu exclusiv:

- a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile și alte drepturi ca ipotecile și gajurile;
- b) părți sociale, acțiuni și alte feluri de participare la societăți;
- c) creanțe sau orice alte drepturi referitoare la prestații care au o valoare economică;
- d) drepturi de proprietate intelectuală, ca de exemplu: drepturi de autor, brevete, design industrial sau modele, mărci comerciale și de serviciu, nume comerciale, precum și know-

e) concesiuni acordate prin lege, inclusiv concesiunile privind prospectarea sau exploatarea resurselor naturale.

Orice modificare a formei în care activele sunt investite sau reinvestite nu va afecta caracterul lor de investiție.

2. Termenul *investitori* desemnează:

În ceea ce privește România:

- a) persoanele fizice care, în conformitate cu legislația României, sunt considerate cetățenii săi;
- b) persoanele juridice, inclusiv societățile, corporațiile, asociațiile de afaceri și alte organizații, care au fost înființate sau sunt organizate conform legislației române și își au sediul, împreună cu activitățile economice efective, pe teritoriul României.

În ceea ce privește Republica Populară Chineză:

- a) persoanele fizice care au naționalitatea Republicii Populare Chineze, conform legislației sale;
- b) agenții economici constituiți în conformitate cu legislația Republicii Populare Chineze și având sediul pe teritoriul Republicii Populare Chineze.

3. Termenul *venituri* desemnează sumele realizate din investiții, cum ar fi profituri, dividende, dobânzi, redevențe sau alte venituri legale.

4. Termenul *teritoriu* desemnează:

În ceea ce privește România:

Teritoriul României, inclusiv marea teritorială, precum și platforma continentală și zona economică exclusivă, asupra căreia România își exercită drepturile suverane sau jurisdicția, în conformitate cu dreptul internațional.

În ceea ce privește Republica Populară Chineză:

Teritoriul Republicii Populare Chineze, așa cum este definit de legislația sa, și zonele adiacente asupra căreia Republica Populară Chineză își exercită suveranitatea, drepturile suverane sau jurisdicția, în conformitate cu dreptul internațional.

ARTICOLUL 2

Promovare, admitere

1. Fiecare parte contractantă îi va încuraja pe investitorii celeilalte părți contractante să efectueze investiții pe teritoriul său și va admite aceste investiții în conformitate cu legile și reglementările sale.

2. Când o parte contractantă a admis o investiție pe teritoriul său, aceasta va acorda, în conformitate cu legile și reglementările sale, autorizațiile necesare privind o asemenea investiție.

ARTICOLUL 3

Protejare, tratament

1. Investițiilor și activităților asociate cu investițiile investitorilor fiecărei părți contractante li se va acorda un tratament corect și echitabil și vor beneficia de protecție pe teritoriul celeilalte părți contractante.

2. Tratamentul și protecția, menționate în paragraful 1 al acestui articol, nu vor fi mai puțin favorabile decât cele acordate investițiilor și activităților asociate cu aceste investiții ale investitorilor unui stat terț.

3. Tratamentul și protecția, menționate în paragrafele 1 și 2 ale acestui articol, nu vor include nici un tratament preferențial acordat de către cealaltă parte contractantă investițiilor investitorilor unui stat terț, în baza unei uniuni vamale, zone de comerț liber, uniuni economice, acord privind evitarea dublei impuneri sau pentru facilitarea comerțului de frontieră.

ARTICOLUL 4

Exproprierea, despăgubirea

1. Nici una dintre părțile contractante nu va expropria, naționaliza sau nu va lua măsuri similare (denumite în continuare expropriere) împotriva investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante pe teritoriul său, decât cu îndeplinirea următoarelor condiții:

- în interes public;
- pe baza procedurii interne legale;
- fără discriminare;
- cu despăgubire.

2. Despăgubirea menționată la paragraful d) al acestui articol va fi echivalentă cu valoarea de piață a investițiilor expropriate, imediat înaintea datei când este declarată exproprierea, va fi convertibilă și liber transferabilă. Despăgubirea va fi plătită fără întârziere nejustificată.

3. Investitorul afectat va avea dreptul la o examinare promptă, de către autoritatea judecătorească sau de către

cazului său și a evaluării investiției sale, în conformitate cu principiile prevăzute în acest articol.

ARTICOLUL 5

Despăgubirea pentru pierderi

1. Investitorilor unei părți contractante, care suferă pierderi în legătură cu investițiile lor pe teritoriul celeilalte părți contractante, datorate războiului, stării de necesitate națională, insurecției, răscoalei sau altor evenimente similare, li se va acorda de către cea din urmă parte contractantă, dacă ia astfel de măsuri, un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat investitorilor unui stat terț.

2. Fără a prejudicia prevederile paragrafului 1 al acestui articol, investitorilor unei părți contractante care, în oricare dintre situațiile la care se referă acest paragraf, suferă pierderi pe teritoriul celeilalte părți contractante ca urmare a:

- rechiziționării proprietății lor de către forțele sau autoritățile sale; sau
 - distrugerii proprietății acestora de către forțele sau autoritățile sale, care nu sunt cauzate de acțiuni de luptă sau nu au fost cerute de necesitatea situației,
- li se vor acorda restituirea sau despăgubirea adecvată. Plățile aferente vor fi liber transferabile.

ARTICOLUL 6

Transferul

1. Fiecare parte contractantă va garanta investitorilor celeilalte părți contractante, în conformitate cu legile și reglementările sale, transferul investițiilor și al veniturilor realizate pe teritoriul său, incluzând:

- profituri, dividende, dobânzi și alte venituri legale;
- sume realizate din lichidarea totală sau parțială a investițiilor;
- plăți făcute ca urmare a unui acord de împrumut, în legătură cu investiția;
- sumele convenite pentru drepturi de autor, conform paragrafului 1 d) al art. 1;
- plăți de onorarii pentru asistență tehnică, service, management;
- plăți privind lucrările de construcții-montaj în legătură cu o investiție;
- câștiguri ale naționalilor celeilalte părți contractante care lucrează în legătură cu o investiție pe teritoriul unei părți contractante.

2. Transferurile menționate mai sus vor fi efectuate la cursul de schimb, în vigoare la data transferului, al părții contractante care admite investiția.

ARTICOLUL 7

Subrogarea

Dacă o parte contractantă sau agenția ei face o plată unui investitor pe baza unei garanții pe care a acordat-o pentru o investiție a acestui investitor pe teritoriul celeilalte părți contractante, această din urmă parte contractantă va recunoaște transferul oricărui drept sau pretenție a aceluși investitor către prima parte contractantă sau agenția sa și va recunoaște subrogarea primei părți contractante sau a agenției sale în aceste drepturi sau pretenții. Dreptul sau pretenția subrogată nu va fi mai mare decât dreptul sau pretenția inițială ale aceluși investitor.

ARTICOLUL 8

Diferende între părțile contractante

1. Orice diferend între părțile contractante privind interpretarea sau aplicarea acestui acord va fi soluționat, pe cât posibil, prin consultări pe canale diplomatice.

2. Dacă un diferend nu poate fi astfel soluționat în interval de 6 luni, el va fi supus unui tribunal arbitral ad-hoc, la cererea oricărei părți contractante.

3. Acest tribunal este alcătuit din trei arbitri. În termen de 2 luni de la data la care fiecare parte contractantă primește de la cealaltă parte contractantă notificarea scrisă prin care solicită arbitrajului, fiecare parte contractantă va desemna un arbitru. Acești doi arbitri, în următoarele 2 luni, vor alege împreună un al treilea arbitru, care este cetățean al unui stat terț ce întreține relații diplomatice cu ambele părți contractante. Cel de-al treilea arbitru va fi desemnat, de către ambele părți contractante, ca președinte al tribunalului arbitral.

4. Dacă tribunalul arbitral nu a fost constituit în interval de 4 luni de la data primirii notificării scrise pentru arbitraj, fiecare parte contractantă poate, în absența oricărui alt acord, să-l invite pe președintele Curții Internaționale de Justiție să desemneze arbitrul care nu a fost încă numit. Dacă președintele este cetățean al uneia dintre părțile contractante sau este într-un alt mod împiedicat să-și exercite această funcție, următorul membru al Curții Internaționale de Justiție, ca rang, care nu este cetățean al unei părți contractante, va fi invitat să facă numirile necesare.

5. Tribunalul arbitral își va stabili propria procedură. Tribunalul își va pronunța hotărârea în conformitate cu prevederile acestui acord și cu principiile dreptului internațional, recunoscute de către ambele părți contractante.

6. Tribunalul își va pronunța hotărârea cu majoritate de voturi. Această hotărâre va fi definitivă și obligatorie pentru ambele părți contractante. La cererea oricărei părți contractante, tribunalul arbitral ad-hoc va explica motivele acestei hotărâri.

7. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile arbitralului desemnat de ea și pe cele ale reprezentării sale în procedurile arbitrale. Cheltuielile președintelului și ale tribunalului vor fi suportate în părți egale de către părțile contractante.

ARTICOLUL 9

Diferende între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante

1. Orice diferend între un investitor al unei părți contractante și cealaltă parte contractantă, în legătură cu o investiție de pe teritoriul celei din urmă, va fi reglementat, pe cât posibil, în mod amiabil, prin negocieri între părțile la diferend.

2. Dacă diferendul nu poate fi soluționat prin negocieri într-un interval de 6 luni, fiecare parte la diferend va fi îndreptățită să supună diferendul spre soluționare, fie instanțelor judecătorești competente ale părții contractante care acceptă investiția, fie arbitrajului internațional (ICSID) dacă părțile la diferend convin astfel.

3. Dacă un investitor a hotărât să supună diferendul, așa cum s-a convenit de către părți în paragraful 2 al acestui articol, instanțelor judecătorești competente ale părții contractante unde a fost efectuată investiția sau arbitrajului internațional, alegerea va fi definitivă.

ARTICOLUL 10

Alte obligații

Dacă tratamentul care va fi acordat de către o parte contractantă, în conformitate cu legile și reglementările sale, investițiilor sau activităților asociate acestor investiții ale investitorilor celeilalte părți contractante, este mai favorabil decât tratamentul prevăzut prin acest acord, se va aplica tratamentul cel mai favorabil.

ARTICOLUL 11

Aplicabilitate

Acest acord se va aplica și investițiilor de pe teritoriul uneia dintre părțile contractante, efectuate în conformitate cu legile și reglementările sale de către investitorii celeilalte părți contractante, înainte de intrarea în vigoare a acestui acord. Totuși acordul nu se va aplica diferendelor care au apărut înainte de intrarea sa în vigoare, care se vor soluționa în conformitate cu prevederile Acordului dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 10 februarie 1983.

ARTICOLUL 12

Consultări

1. Reprezentanții celor două părți contractante se vor întâlni periodic, în scopul:

- examinării modului de punere în aplicare a prezentului acord;
- schimbului de informații privind legislația și posibilitățile de investiții;
- soluționării diferendelor rezultând din investiții;
- avansării de propuneri pentru promovarea investițiilor;
- studierii altor aspecte referitoare la investiții.

2. Dacă oricare parte contractantă solicită consultări privind orice aspect menționat la paragraful 1 al acestui articol, cealaltă parte contractantă va răspunde cu promptitudine și consultările vor avea loc, alternativ, la București și Beijing.

ARTICOLUL 13

Intrarea în vigoare, durata și expirarea

1. Acest acord va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare de la data la care ambele părți contractante și-au notificat reciproc, în scris, că procedurile lor interne legale respective au fost îndeplinite, și va rămâne în vigoare pentru o perioadă de 5 ani.

2. Acest acord va continua să fie în vigoare, dacă oricare parte contractantă nu va notifica în scris celeilalte părți contractante denunțarea acestui acord, cu un an înainte de data expirării specificate la paragraful 1 al acestui articol.

3. După expirarea perioadei inițiale de 5 ani, oricare parte contractantă poate, în orice moment ulterior, să denunțe prezentul acord prin notificare scrisă, cu cel puțin un an înainte, celeilalte părți contractante.

4. În ceea ce privește investițiile efectuate înaintea datei de expirare a prezentului acord, prevederile art. 1—12 vor continua să fie în vigoare pentru o perioadă ulterioară de 10 ani de la acea dată.

5. Acordul dintre Guvernul Republicii Socialiste România și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 10 februarie 1983, își va înceta valabilitatea în ziua în care va intra în vigoare prezentul acord.

Drept pentru care, reprezentanții autorizați în mod corespunzător de către guvernele respective au semnat acest acord.

Încheiat în dublu exemplar la București, la data de 12

iulie 1994, în limbile română, chineză și engleză, toate textele fiind egal autentice.

În caz de divergență de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Florin Georgescu,
ministru de stat, ministrul finanțelor

Pentru Guvernul Republicii Populare Chineze,
Shi Guangsheng,
adjunctul ministrului comerțului exterior
și cooperării economice internaționale

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

**privind promulgarea Legii
pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Populare Chineze
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la București la 12 iulie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Populare Chineze privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 12 iulie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 ianuarie 1995.
Nr. 8.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

**pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la București la 1 septembrie 1994**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 1 septembrie 1994.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 19 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
ADRIAN NĂSTASE

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 28 decembrie 1994, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

București, 10 ianuarie 1995.

A C O R D

**între Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor**

Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam, denumite în cele ce urmează *părțile contractante*, dorind să intensifice cooperarea economică în avantajul reciproc al ambelor state, intenționând să creeze și să mențină condiții favorabile pentru investițiile investitorilor unei părți contractante pe teritoriul celeilalte părți contractante, recunoscând necesitatea promovării și protejării investițiilor străine în scopul creșterii prosperității economice a ambelor state, au convenit cele ce urmează:

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul acestui acord:

1. Termenul *investitor* se referă, în legătură cu ambele părți contractante, la:

a) persoane fizice care, în conformitate cu legea părților contractante, sunt considerate a fi cetățenii ei;

b) persoane juridice, incluzând societăți comerciale, corporații, asociații de afaceri și alte organizații, care sunt constituite sau altfel organizate, în mod corespunzător, în conformitate cu legea părții contractante, și își au sediul împreună cu activitățile economice efective pe teritoriul aceleiași părți contractante.

2. Termenul *investiții* va include orice fel de active și în special:

a) drepturi de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile, precum și alte drepturi reale, cum ar fi servituți, ipotecă, sechestre, garanții, gajuri;

b) acțiuni, părți sociale sau orice alt fel de participare la societăți;

c) drepturi de creanță sau orice alte drepturi privind prestații care au o valoare economică;

d) drepturi de proprietate intelectuală cum sunt, drepturi de autor, brevete, design sau modele industriale, mărci de comerț sau de serviciu, nume comerciale, know-how și goodwill, precum și orice alte drepturi similare recunoscute de legile părților contractante;

e) concesiuni în conformitate cu legea, incluzând concesiuni privind prospectarea, extracția sau exploatarea resurselor naturale, precum și alte drepturi conferite prin lege, prin contract sau prin hotărârea autorităților, în conformitate cu legea.

Orice modificare a formei în care sunt investite sau reinvestite activele nu va afecta caracterul lor de investiție.

3. Termenul *venituri* înseamnă sumele produse de o investiție și include, în special, dar nu exclusiv, profituri, dividende, dobânzi, sporuri de capital, redevențe, prime de conducere, drepturi de asistență tehnică sau alte onorarii, indiferent de forma în care este plătit venitul.

4. Termenul *teritoriu* desemnează teritoriul fiecărei părți contractante, inclusiv marea teritorială, precum și zona economică exclusivă, asupra căroră statul, în concordanță cu legislația sa și cu dreptul internațional, își exercită suveranitatea, și care este servită de un stat și de care este la rândul său servită de un stat.

ARTICOLUL 2

Promovare, admitere

1. Fiecare parte contractantă va promova, pe cât posibil, investițiile efectuate pe teritoriul său de către investitorii celeilalte părți contractante și va admite aceste investiții în conformitate cu legile și reglementările sale.

2. Dacă o parte contractantă a admis o investiție pe teritoriul său, ea va acorda, în conformitate cu legile și reglementările sale, autorizațiile necesare în legătură cu acea investiție, inclusiv autorizațiile pentru angajarea de personal de conducere și tehnic la alegerea sa, indiferent de naționalitate.

ARTICOLUL 3

Protejare, tratament

1. Fiecare parte contractantă va proteja pe teritoriul său investițiile efectuate, în conformitate cu legile și reglementările sale, de investitorii celeilalte părți contractante și nu va afecta, prin măsuri nerezonabile sau discriminatorii, managementul, întreținerea, folosința, fructificarea, extinderea, vânzarea sau lichidarea acestor investiții. În particular, fiecare parte contractantă sau autoritățile sale competente va emite autorizațiile necesare menționate la art. 2 paragraful 2 din acest acord.

2. Fiecare parte contractantă va asigura un tratament just și echitabil pe teritoriul său investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante. Acest tratament nu va fi mai puțin favorabil decât cel acordat de fiecare parte contractantă investițiilor efectuate pe teritoriul său de către investitorii oricărui stat terț.

3. Clauza națiunii cele mai favorizate nu va fi interpretată ca obligație a părții contractante de a extinde asupra investitorilor și investițiilor celeilalte părți contractante avantajele rezultate din orice uniune vamală sau economică, existentă sau viitoare, ori zonă de comerț liber, la care oricare dintre părțile contractante este sau devine membru. Acest tratament nu se va referi nici la avantajele pe care oricare parte contractantă le acordă investitorilor unui stat terț în virtutea unui acord de evitare a dublei impuneri sau altor acorduri pe bază de reciprocitate referitoare la impozite.

ARTICOLUL 4

Transferul liber

1. Fiecare parte contractantă pe al cărei teritoriu s-au efectuat investiții, va permite și va proteja pe teritoriul său, de către investitorii celeilalte părți contractante, transferul liber și

tante va garanta acelor investitori transferul liber al plăților în legătură cu aceste investiții, în special al:

- a) veniturilor conform art. 1 paragraful 3 din acest acord;
- b) sumelor provenind din împrumuturi contractate sau alte obligații contractuale asumate, pentru investiție; și
- c) sumelor provenind din vânzarea totală sau parțială, înstrăinarea sau lichidarea investiției.

2. Cu toate prevederile paragrafului 1 al acestui articol, oricare parte contractantă poate, în împrejurări economice și financiare excepționale, să impună restricții de schimb valutar în conformitate cu legile și reglementările sale (și potrivit Statutului Fondului Monetar Internațional).

3. Dacă nu s-a convenit altfel cu investitorul, transferurile se vor efectua la rata de schimb în vigoare la data transferului, în conformitate cu reglementările în vigoare ale părții contractante pe teritoriul căreia s-a efectuat investiția.

ARTICOLUL 5

Expropriere și despăgubire

1. Nici una dintre părțile contractante nu va lua, fie direct, fie indirect, măsuri de expropriere, naționalizare sau alte măsuri de această natură sau cu același efect împotriva investițiilor investitorilor celeilalte părți contractante, decât dacă măsurile sunt luate în interes public, așa cum s-a stabilit prin lege, pe o bază nediscriminatorie și în conformitate cu procedura legală și cu condiția să fie luate prin acordarea unei despăgubiri efective și adecvate. Despăgubirea, inclusiv dobânda, se va stabili în valută convertibilă și se va plăti, fără întârziere, investitorului îndreptățit să o primească. Sumele rezultate vor fi în mod liber și prompt transferabile.

2. Investitorii uneia dintre părțile contractante ale cărora investiții au suferit pierderi datorită războiului sau oricărui alt conflict armat, revoluției, stării de necesitate sau rebeliunii, care au avut loc pe teritoriul celeilalte părți contractante, vor beneficia, din partea acesteia din urmă, de un tratament în conformitate cu art. 3 paragraful 2 din acest acord. Ei vor fi îndreptățiți, în toate cazurile, la despăgubiri.

ARTICOLUL 6

Aplicare pentru investiții

Prezentul acord se va aplica investițiilor efectuate de investitorii unei părți contractante, pe teritoriul celeilalte părți contractante, după intrarea sa în vigoare.

ARTICOLUL 7

Alte obligații

1. Dacă legislația oricărei părți contractante îndreptățește investițiile investitorilor celeilalte părți contractante la un tratament mai favorabil decât cel prevăzut de acest acord, respectiva legislație va prevala acestui acord, în măsura în care este mai favorabilă.

2. Fiecare parte contractantă va respecta orice alte obligații pe care și le-a asumat privind investițiile efectuate pe teritoriul său de investitorii celeilalte părți contractante.

ARTICOLUL 8

Principiul subrogării

Dacă oricare parte contractantă sau agenția desemnată

garanții financiare împotriva riscurilor necomerciale, în legătură cu o investiție de pe teritoriul celeilalte părți contractante, aceasta din urmă va recunoaște, în virtutea principiului subrogării, cesiunea oricărui drept sau titlu al acestui investitor către prima parte contractantă sau agenția desemnată de ea. Cealaltă parte contractantă va fi îndreptățită să deducă taxele și celelalte obligații cu caracter public datorate și plătibile de către investitor.

ARTICOLUL 9

Diferende între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante

1. În scopul reglementării diferendelor în legătură cu investițiile între o parte contractantă și un investitor al celeilalte părți contractante, vor avea loc consultări între părțile interesate în vederea soluționării cazului, pe cât posibil, pe cale amiabilă.

2. Dacă aceste consultări nu conduc la o soluție în termen de șase luni de la data cererii de reglementare, investitorul poate supune diferendul, la alegerea sa, spre soluționare la:

a) instanța judecătorească competentă a părții contractante pe teritoriul căreia s-a efectuat investiția; sau

b) Centrul Internațional pentru Reglementarea Diferendelor relative la Investiții (I.C.S.I.D.), având în vedere punerea în aplicare a prevederilor Convenției pentru reglementarea diferendelor relative la investiții între state și persoane ale altor state, deschisă spre semnare la Washington la 18 martie 1965, în eventualitatea în care ambele părți contractante vor deveni parte la această convenție; sau

c) un tribunal arbitral ad-hoc, care, dacă nu s-a convenit altfel între părțile la diferend, va fi constituit pe baza regulilor de arbitraj ale Comisiei Națiunilor Unite pentru Drept Comercial Internațional (U.N.C.I.T.R.A.L.).

3. Fiecare parte contractantă consimte prin aceasta să supună diferendele privind investițiile concilierii sau arbitrajului internațional.

4. Partea contractantă care este parte la diferend nu va invoca niciodată, pe durata procedurilor privind diferendele legate de investiții, ca apărare, imunitatea sa sau faptul că investitorul a primit o despăgubire în cadrul unui contract de asigurare, acoperind integral sau parțial prejudiciul ori pierderea suferită.

ARTICOLUL 10

Diferende între părțile contractante

1. Diferendele între părțile contractante privind interpretarea sau aplicarea prevederilor acestui acord vor fi soluționate pe canale diplomatice.

2. Dacă cele două părți contractante nu pot ajunge la un acord în termen de douăsprezece luni de la declanșarea diferendului între ele, acesta, la cererea oricărei părți contractante, se va supune unui tribunal arbitral compus din trei membri. Fiecare parte contractantă va numi un arbitru, iar cei doi arbitri vor numi un președinte care va fi cetățean al unui stat terț.

3. Dacă una dintre părțile contractante nu a numit propriul

să facă numirea în termen de două luni, arbitrul va fi numit, la cererea acestei părți contractante, de către președintele Curții Internaționale de Justiție.

4. Dacă ambii arbitrii nu pot ajunge la un acord privind alegerea președintelui, în termen de două luni după numirea lor, acesta va fi numit la cererea oricărei părți contractante de către președintele Curții Internaționale de Justiție.

5. Dacă, în cazurile specificate în paragrafele 3 și 4 ale acestui articol, președintele Curții Internaționale de Justiție este împiedicat să își îndeplinească funcția sa sau dacă este cetățean al uneia dintre părțile contractante, numirea se va face de către vicepreședinte și, dacă acesta din urmă este împiedicat sau dacă este cetățean al uneia dintre părțile contractante, numirea se va face de către judecătorul cu cel mai înalt grad al Curții, care nu este cetățean al uneia dintre părțile contractante.

6. În lipsa altor prevederi ale părților contractante, tribunalul își va stabili procedura.

7. Fiecare parte contractantă va suporta cheltuielile arbitralului pe care l-a numit și ale reprezentării sale în procedurile arbitrale. Cheltuielile pentru președinte și celelalte cheltuieli vor fi suportate în părți egale de către părțile contractante.

8. Hotărârile tribunalului sunt definitive și obligatorii pentru fiecare parte contractantă.

ARTICOLUL 11

Prevederi finale

1. Acest acord va intra în vigoare la 30 de zile de la data la care părțile contractante își vor fi notificat îndeplinirea cerințelor legale pentru intrarea în vigoare a acestui acord. Va rămâne în vigoare pe o perioadă inițială de zece ani. Dacă o notificare oficială de expirare nu este transmisă cu șase luni înainte de expirarea acestui termen, acordul va fi considerat ca reînnoit, în aceleași condiții, pentru noi perioade de zece ani.

2. În cazul unei notificări oficiale de expirare a prezentului acord, prevederile art. 1 la 10 vor continua să fie în vigoare pentru o perioadă de încă zece ani pentru investițiile efectuate înainte de a se transmite notificarea oficială.

Drept pentru care subsemnații, pe deplin autorizați de către guvernele respective, au semnat acest acord.

Încheiat la București, la data de 1 septembrie 1994, în două exemplare, în limbile română, vietnameză și engleză, fiecare text fiind egal autentic. În cazul unor diferențe de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru Guvernul României,
Florin Georgescu,
ministru de stat,
ministrul finanțelor

Pentru Guvernul Republicii Socialiste Vietnam,
Tran Duc Luong,
viceprim-ministru
al Guvernului Republicii Socialiste Vietnam

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii
pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României
și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam
privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor,
semnat la București la 1 septembrie 1994**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului dintre Guvernul României și Guvernul Republicii Socialiste Vietnam privind promovarea și protejarea reciprocă a investițiilor, semnat la București la 1 septembrie 1994, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

București 10 ianuarie 1995.

Nr. 3.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului transporturilor nr. 308/1994 privind acordarea licențelor și a autorizațiilor agenților economici care își desfășoară activitatea în domeniul naval

În temeiul Hotărârii Guvernului nr. 452/1994 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. I. — În scopul simplificării formalităților de obținere a licențelor și autorizațiilor, Ordinul ministrului transporturilor nr. 308/1994, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 295 din 18 octombrie 1994, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, cap. A, Ministerul Transporturilor stabilește, prin caiete de sarcini, condițiile și criteriile pe care trebuie să le îndeplinească agentul economic solicitant pentru a obține licență.

Caietele de sarcini pentru licențe se elaborează de către Ministerul Transporturilor și vor cuprinde:

- condiții privind mijloacele tehnice;
- condiții privind personalul de conducere.“

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — Ministerul Transporturilor autorizează funcționarea agenților economici care desfășoară activitățile prevăzute în anexa nr. 1, cu luarea în considerare a condițiilor tehnice și funcționale specifice desfășurării activității în zonele solicitate. Căpităniile porturilor și administrațiile porturilor ori, după caz, ale căilor navigabile vor pune la dispoziția ministrului, la cererea acestuia, datele necesare autorizării.“

3. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Pentru fiecare activitate prevăzută în anexa nr. 1, Ministerul Transporturilor stabilește, prin caiete de sarcini, condițiile și criteriile pe care trebuie să le îndeplinească agentul economic solicitant pentru a obține autorizația.

Caietele de sarcini pentru autorizații se elaborează de către Ministerul Transporturilor și vor cuprinde:

- cadrul legal normativ pentru desfășurarea activității;
- condiții privind mijloacele tehnice utilizate;
- condiții privind personalul de conducere;
- condiții privind personalul de execuție;
- condiții generale privind desfășurarea activității;
- condiții tehnice și funcționale specifice desfășurării activității în perimetrul infrastructurilor portuare și de căi navigabile;
- raportarea activității.

Condițiile privind mijloacele tehnice utilizate cuprinse în caietele de sarcini sunt de natură tehnică și funcțională și au ca scop respectarea normelor de siguranță a navigației, de securitate a infrastructurilor portuare și de căi navigabile, de asigurare a integrității mărfurilor transportate, de asigurare a condițiilor de muncă și a protecției mediului, de

asigurare a calității prestațiilor, de aliniere la normele impuse de convențiile internaționale la care România este parte.

Condițiile privind personalul de conducere vizează experiența profesională și probitatea morală a persoanelor desemnate să conducă activitățile ce se desfășoară în porturi și pe căile navigabile.

Condițiile privind personalul de execuție urmăresc asigurarea cu persoane calificate, brevetate, abilitate pentru fiecare post, potrivit reglementărilor în vigoare.

Condițiile generale și specifice urmăresc integrarea agentului economic în activitățile complexe ce se desfășoară în porturi și pe căile navigabile, fiind determinate de caracteristicile tehnico-funcționale ale infrastructurilor portuare și de căi navigabile și de reglementările în vigoare, precum și de normele de protecție a mediului.

Raportarea activității se face în scop statistic, în concordanță cu reglementările în vigoare, și are ca scop cunoașterea indicatorilor specifici necesari Ministerului Transporturilor pentru stabilirea strategiilor sectoriale.“

4. Articolul 12 va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — Ministerul Transporturilor are obligația ca, în termen de 30 de zile de la data înregistrării cererii, să comunice agentului economic acordarea sau neacordarea licenței sau, după caz, a autorizației.

Contestațiile la refuzul de acordare a licențelor sau a autorizațiilor se rezolvă potrivit legii.

Acordarea licenței și a autorizației de către Ministerul Transporturilor se comunică administrațiilor porturilor și/sau ale căilor navigabile și căpităniilor portuare interesate.“

5. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — Administrația portului sau a căii navigabile în perimetrul căreia a fost autorizată funcționarea agentului economic are obligația ca în contractele încheiate cu acesta să includă clauze în concordanță cu condițiile tehnice și funcționale cuprinse în caietul de sarcini, anexă la autorizație.“

6. Articolul 16 va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — Nerespectarea prevederilor cuprinse în caietele de sarcini, anexe la licențe și la autorizații, constatată de expertul-controlor, atrage după sine notificarea scrisă, suspendarea sau retragerea licențelor/autorizațiilor.

Aceste măsuri se iau de către Ministerul Transporturilor și se vor comunica în termen de 10 zile agenților economici în cauză și administrațiilor porturilor sau ale căilor navigabile și/sau căpităniilor portuare, după caz.

7. Punctul 1 din anexa nr. 2 se completează cu următoarea sarcină pentru compartimentele de licențe și autorizații:

„— consultarea administrațiilor porturilor sau ale căilor navigabile și, după caz, a căpităniilor porturilor, pentru stabilirea condițiilor tehnice și funcționale care urmează a fi cuprinse în caietele de sarcini, anexe la licențe/autorizații.“

8. Alineatele 6 și 7 ale punctului 3 „Organismele sistemului“ din anexa nr. 7 vor avea următorul cuprins:

„— Administrația portului sau a căii navigabile, regie autonomă de administrare a infrastructurii, care, la solicitarea Ministerului Transporturilor, precizează condițiile tehnice și funcționale care trebuie cuprinse în caietele de sarcini, anexe la autorizații, condiții determinate de caracteristicile constructive ale infrastructurilor în perimetrul cărora agentul economic solicită autorizarea funcționării.

— Căpitănia Portului, instituție publică din subordinea Ministerului Transporturilor care, la solicitarea agenților economici interesați, eliberează «certIFICATE» prin care atestă că agentul economic deține nave (în proprietate sau închiriate) care sunt înmatriculate în registrele de evidență proprii și îndeplinesc condițiile de siguranță a navigației.“

9. Punctul 7 „Controlul agenților economici privind modul de respectare a licențelor/autorizațiilor“ din anexa nr. 7 va avea următorul cuprins:

„7. Controlul agenților economici privind modul de respectare a licențelor și autorizațiilor

7.1. Pentru controlul modului în care fiecare agent economic respectă prevederile caietelor de sarcini, anexe la licențe/autorizații, ministrul transporturilor va desemna periodic, prin ordin, și va împuternici în acest scop specialiști din cadrul Direcției porturilor și navigației maritime (D.P.N.M.), Direcției generale a Dunării și canalelor navigabile (D.G.D.C.N.) și Inspectoratului navigației civile. Personalul desemnat va controla numai activitățile agenților economici pentru care a fost împuternicit să efectueze controlul și va deține o legitimație de control.

7.2. În funcție de abaterile săvârșite de agentul economic, expertul-controlor, prin procesul-verbal încheiat în urma controlului efectuat, propune următoarele:

- menținerea licenței/autorizației;
- notificarea în scris a agentului economic asupra neregulilor constatate și durata până la care acesta are obligația de a se încadra în prevederile caietelor de sarcini;
- suspendarea licenței/autorizației și durata suspendării, în funcție de abaterile constatate;
- retragerea licenței/autorizației.

7.2.1. Notificarea în scris se efectuează când agentul economic nu respectă o parte a prevederilor caietelor de sarcini și va cuprinde prevederile respective și durata până la care agentul economic este obligat să ia măsurile corespunzătoare pentru încadrarea în cerințele caietelor de sarcini.

7.2.2. Măsura de suspendare a licențelor/autorizațiilor se propune de expertul-controlor când se constată că după două notificări, pe durata valabilității licenței/autorizației, agentul economic nu a luat măsurile corespunzătoare pentru încadrarea în prevederile caietelor de sarcini.

7.2.3. Măsura de retragere a licenței/autorizației se propune de către expertul-controlor în cazurile în care se con-

stată abateri grave de la prevederile caietelor de sarcini privind siguranța navigației și a infrastructurii portuare și de căi navigabile, protecția mediului, protecția muncii, prevenirea și stingerea incendiilor, în cazurile în care nu se transmit în termenele stabilite raportările statistice prevăzute în caietele de sarcini sau nu mai sunt îndeplinite condițiile de încadrare în normele legale interne și internaționale la care România este parte semnatară. Retragerea licenței/autorizației se face și în cazul în care agentul economic nu a luat măsurile de încadrare în prevederile caietelor de sarcini în perioada de suspendare a licenței/autorizației.

7.3. Pe timpul perioadei stabilite prin notificare sau prin comunicarea de suspendare, agentul economic are obligația de a lua măsurile corespunzătoare pentru reîncadrarea în cerințele caietului de sarcini. În momentul în care agentul economic consideră că problemele pentru care a primit notificarea sau suspendarea licenței/autorizației au fost rezolvate, acesta va solicita constatarea de către expertul-controlor.

7.4. Expertul-controlor are obligația de a se prezenta în termen de 10 zile de la solicitarea agentului economic sau din oficiu, la sfârșitul perioadei prevăzute în notificare sau în comunicarea de suspendare.

7.5. În cazul în care se constată că agentul economic s-a reîncadrat în prevederile caietului de sarcini, prin procesul-verbal de control, expertul-controlor propune anularea notificării sau a suspendării licenței/autorizației.

7.6. În cazul în care se constată că la sfârșitul perioadei, prin măsurile luate, agentul economic nu s-a încadrat în prevederile caietului de sarcini, expertul-controlor, prin procesul-verbal de control, propune următoarele:

- o a doua notificare pentru agenții economici avertizați cu prima notificare;
- suspendarea licenței/autorizației pentru agenții economici avertizați cu două notificări;
- retragerea licenței/autorizației pentru agenții economici care au fost sancționați prin suspendarea acestora.

7.7. Decizia de notificare, de suspendare sau de anulare a acestor măsuri, precum și retragerea licenței/autorizației revin secretarului de stat, la propunerea directorilor direcțiilor de specialitate (D.P.N.M. și D.G.D.C.N.), pe baza constatărilor cuprinse în procesele-verbale încheiate în urma controlului efectuat de experți-controlori împuterniciți în acest scop.

7.8. Decizia prevăzută la punctul 7.7. se comunică în scris agenților economici în termen de 10 zile de la data procesului-verbal de control.

7.9. Expertul-controlor nu are dreptul să oprească derularea unor activități, chiar dacă se încalcă condițiile de autorizare.

7.10. Agentul economic poate depune contestație în termen de 10 zile de la data comunicării, la secretarul de stat, în cazul luării împotriva sa a măsurii de notificare în scris, de suspendare sau de retragere a licenței/autorizației. Secretarul de stat va analiza contestația și, în termen de 30 de zile, va lua decizia privind menținerea sau anularea măsurii.

7.11. Agentul economic care nu este mulțumit de modul de rezolvare a contestației se poate adresa instanței

10. La anexa nr. 7.1. „Cerere pentru acordarea licenței de transport naval“, litera c) de pe versoul cererii, care cuprinde conținutul dosarului, va avea următorul cuprins:

„c) lista parcului de nave pentru transport, aflate în proprietate sau închiriate, împreună cu certificatul eliberat de căpitania portului unde sunt înregistrate navele sau cu certificatele eliberate de către o societate de clasificare recunoscută de autoritatea publică română abilitată în acest scop, dacă navele nu sunt înmatriculate în România.“

11. La anexele nr. 7.8.2., 7.8.3. și 7.8.4. (cereri pentru acordarea autorizațiilor de funcționare), literele c), d), e) și f) de pe versoul cererilor, care cuprinde conținutul dosarelor, se modifică după cum urmează:

a) litera c) va avea următorul cuprins:

„c) lista principalelor mijloace fixe, dotări, construcții etc., ce urmează a fi utilizate în desfășurarea activității, însoțită, după caz, de certificate eliberate de organisme abilitate (căpitanii ale porturilor, R.N.R., I.S.C.I.R. etc.);“

b) litera d) se completează cu următorul text:

„În cazul în care persoana desemnată a semnat contractul de management, va prezenta numai hotărârea adunării generale a acționarilor;“

c) litera e) va avea următorul cuprins:

„e) memoriu privind activitățile pe care le va desfășura agentul economic;“

d) litera f) se elimină.

Art. II. — Termenele prevăzute la art. 11 și la art. 18 alin. 2 din Ordinul nr. 308/1994 se prelungesc cu 90 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României a prezentului ordin.

Art. III. — Autorizațiile eliberate pentru activitățile care urmează să se concesioneze de către administrațiile porturilor și/sau ale căilor navigabile sunt valabile în cadrul perioadei de un an, până la data adjudecării licitației și a încheierii contractului de concesiune.

Autorizația rămâne valabilă pe toată perioada înscrisă pe aceasta pentru agentul economic care a câștigat licitația pentru activitatea concesionată.

Art. IV. — Prezentul ordin se va publica în Monitorul Oficial al României.

Ministrul transporturilor,

Aurel Novac

București, 5 ianuarie 1995.

Nr. 6.

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din Decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați, să se adreseze în acest scop zilnic între orele 8,00–15,00, iar vinerea, între orele 8,00–13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia din Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1995, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile poștale sau la filialele „Rodipet”, sunt următoarele:

Valoarea abonamentului contractat
în cursul anului 1995

	— lei —			
	Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, română	12.600	13.860	15.250	16.770
• MONITORUL OFICIAL, Partea I, maghiară (ROMÂNIA HIVATALOS KÖZLÖNYE)	27.600	27.600	27.600	27.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a II-a	51.840	51.840	51.840	51.840
• MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a	9.600	9.600	9.600	9.600
• MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a	86.400	86.400	86.400	86.400
• COLECȚIA LEGISLAȚIA ROMÂNIEI	6.000	6.600	7.260	8.000
• COLECȚIA DE HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ȘI ALTE ACTE NORMATIVE	13.500	14.850	16.340	17.980

Tarifele aplicate pentru publicațiile prevăzute de lege a fi inserate în „Monitorul Oficial”, de la data de 1 ianuarie 1995, sunt următoarele:

Tarif pentru 1995
— lei —

1. MONITORUL OFICIAL, Partea a III-a		
— pierderi de acte, de sigilii, ștampile, schimbări de nume, citații emise de instanțele judecătorești și notariatele de stat	per anunț	5.000
— acte procedurale ale instanțelor judecătorești a căror publicare este prevăzută de lege	per anunț	7.000
— extras-cerere pentru dobândirea sau renunțarea la cetățenia română	per anunț	12.000
— concursuri de ocupare de posturi didactice în învățământul superior	per cuvânt	100
— anunț privind examenul de capacitate pentru magistrați	per cuvânt	100
2. MONITORUL OFICIAL, Partea a IV-a		
— publicarea sentințelor judecătorești privind înființarea societăților comerciale	per anunț	55.000
— bilanțuri și conturi de profit și pierderi	per anunț	30.000
— modificări de capital social	per anunț	6.000
— lista activelor scoase la licitație sau a societăților comerciale propuse pentru privatizare	per poziție	15.000
— acte adiționale, precum și alte publicații ale agenților economici, sub formă de text, a căror publicare este prevăzută de lege (somații, convocări, procese-verbale ale adunărilor generale, prospecte de emisiune, contracte de societate etc.)	per pagină manuscris	39.000
— publicații cu prezentare tabelară	per rând coloană	1.900
— anunț pentru licitație în vederea acordării unei concesiuni aprobate de Guvern	per anunț	9.000

Plata publicațiilor cuprinse în Partea a III-a și Partea a IV-a se va face prin mandat poștal pe adresa: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont de decontare 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B. sau cu dispoziție de plată.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, București, Calea 13 Septembrie — Palatul Parlamentului, sectorul 5, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate: Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul: Tipografia „Monitorul Oficial”, București, Str. Jiului nr. 163, sectorul 1, telefon 668.55.58.

